

ia77

JazzFlits

20 mei 2007,
5de jaargang, nummer 9

NIEUWSSELECTIE

WYNTON MARSALIS DIT JAAR 'ARTIST IN RESIDENCE' OP NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Trompettist/orkestleider Wynton Marsalis is tijdens het komende North Sea Jazz Festival 'artist in residence'. Hij volgt in die hoedanigheid zijn broer Branford op. Marsalis zal op alle festivaldagen (13, 14 en 15 juli) optreden met een bezetting naar zijn keuze. Twee keer zal dat zijn eigen Lincoln Center Jazz Orchestra zijn, waarmee hij hommages brengt aan de stoomtrein en Ornette Coleman.

"North Sea Jazz 2007 verrast, daagt uit en viert de jazz in al zijn verschijningsvormen!", zo karakteriseerde de organisatie tijdens de presentatie van het programma de tweede editie van het festival in Ahoy Rotterdam. In dat programma zijn de namen te vinden van oudgedienden als Chick Corea, Ornette Coleman, John Scofield, Dee Dee Bridgewater, McCoy Tyner, Ron Carter, Dave Holland, Hank Jones, Lee Konitz en Joe Lovano, maar ook van de 'hedendaagse jazzhelden' Roy Hargrove, E.S.T., Nils Petter Molvaer, Joshua Redman en Christian Scott. De vaderlandse jazzscene wordt vertegenwoordigd door onder anderen Misha Mengelberg, Hans Dulfer, Eric Vloeimans, Tineke Postma, Benjamin Herman, Fay Claassen en Michiel Borstlap. Zangeres Kim Hoorweg (14) maakt haar debuut op het festival. Op het fusion-programma staan Joe Zawinul, Larry Carlton, Steps Ahead, Mike Stern, Marcus Miller, Randy Brecker en Reunion met Chuck Loeb en Dennis Chambers.

Het festival staat dit jaar voor een groot deel in het teken van Europa, dat "zowel kwantitatief als kwalitatief een mondiale jazzgrootmacht in wording is". Niet alleen de gevestigde Europese orde treedt op, onder wie Stan Tracey, Henry Texier, Martial Solal, Fred van Hove, Enrico Pieranunzi en het ICP Orkest, maar ook het aanstormend talent, in de personen van onder anderen Gwilym Simcock en Jef Neve.

[...vervolg op pagina 3](#)

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
Boekbespreking	pg 8
- 'Grijze' literatuur II (Jan J. Mulder)	
Platenrecensies	pg 9
- The Hague Jazz Quartet, Robert Rook, Dick de Graaf, Saxafabra, Mehldau/Metheny, Michel Camilo e.a.	
Concertverslagen	pg 13
- William Parker, JazzXpress, The Super Quintet, Dizzy Gillespie All Star Big Band, Cuong Vu & Scratch	
En verder	
- The Jazz Connection (Lex Lammen)	pg 6
- Jazzradio Top 10	pg 6
- Straightahead? (Jaap Lüdeke)	pg 7
- New York Calling: Joe Chambers (Paul Blair)	pg 15
- Jazz in de Oude Stijl (Gerard Bielderman)	pg 16
- Piet Noordijk 75 jaar (Han Schulte)	pg 17

EERSTE BUMA CULTUUR JAZZ MEDIA AWARD VOOR AMANDA KUYPER

NRC-journaliste Amanda Kuiper heeft op 11 mei tijdens de Dag van de Nederlandse Jazz de eerste Buma Cultuur Jazz Media Award gekregen. Zij maakt volgens de jury "als geen ander al jarenlang bijna geruisloos prachtige artikelen over jazz in al haar verschijningsvormen en hoedanigheden".

Ook de andere genomineerden (Hans van Eeden, JazzFlits; Bert Huisjes, Jazzism; Hans Speekenbrink, fotograaf en Willem van Maanen, ConcertZender) verdienen volgens juryvoorzitter Cees Schrama een krans, maar de jury 'moest' een afweging maken. Prijswinnaar Amanda Kuiper ontving een speld in de vorm van een muzieknoet en 2.000 euro. In haar dankwoord droeg ze de prijs op aan haar overleden vader, jazzmusicus en -scribent Ruud Kuiper, van wie ze "nog zoveel had willen leren".

JAZZORGANISATIES SLAAN HANDEN INEEN TIJDENS DAG VAN DE NEDERLANDSE JAZZ

Tijdens de eerste Dag van de Nederlandse Jazz op 11 mei te Amersfoort hebben diverse jazzorganisaties de handen ineengeslagen. Op minstens drie fronten gaat de sector gezamenlijk optrekken: festivals gaan meer samenwerken, jazzeducatie in het onderwijs wordt van de grond getild en er komt een jaarlijkse collectieve campagne.

Volgens organisator Jazz NL waren zo'n zevenhonderd vertegenwoordigers van de jazzsector aanwezig op de eerste Dag van de Nederlandse Jazz. Omdat die opkomst boven verwachting was, pilde de plaats van handeling, zalencentrum De Observant, uit. De aanwezigen verdeelden zich onder meer over een aantal workshops waarin actuele thema's zoals het imago van de jazz, het podiumaanbod en het jazz-onderwijs werden besproken. Door de grote betrokkenheid waren de discussies op momenten uiterst levendig. Ondanks een veelheid aan meningen en opvattingen, was de algemene opinie dat de jazzsector zijn krachten via samenwerking moeten bundelen.

[...vervolg Dag van de Nederlandse Jazz op pagina 5](#)

JAZZFLITS nummer 10 staat 4 juni op www.jazzflits.nl

PLATEN

NEDERLANDS JAZZ ARCHIEF ZET TWEE CONCERTEN CHET BAKER OP CD

Het Nederlands Jazz Archief (NJA) heeft de Nederlandse concerten van het Chet Baker Kwartet met pianist Dick Twardzik uit september 1955 op cd uitgebracht. De cd 'Indian Summer - The Complete 1955 Concerts in Holland' is de eerste in een reeks met opnamen die impresario Lou van Rees in de jaren vijftig tijdens door hem georganiseerde concerten maakte.

Het Chet Baker Kwartet concerteerde destijds in het Amsterdamse Concertgebouw en het Scheveningse Kurhaus. De opnamen van het Amsterdamse optreden verschenen nooit eerder op plaat. Het concert in het Scheveningse Kurhaus werd gedeeltelijk door de AVRO-radio opgenomen en uitgezonden. Het NJA brengt nu voor het eerst het complete concert op cd uit. De cd 'Indian Summer' werd reeds vorig jaar in het NPS-programma Arena aangekondigd. Door het regelen van de rechten heeft de daadwerkelijke release echter nog enige tijd op zich laten wachten. Uiteindelijk kon het eerste exemplaar 10 mei in Amsterdam worden uitgereikt aan enkele jazzliefhebbers die er in september 1955 in het Concertgebouw bij waren, onder wie literator Bernlef en fotograaf Eddy Posthuma de Boer. Zijn concertfoto's sieren ook de cd-hoes. 'Indian Summer' is te bestellen bij het NJA. (www.jazzarchief.nl)

MONTEREY JAZZ FESTIVAL GAAT FESTIVALARCHIEF OP CD UITBRENGEN

Het Monterey Jazz Festival gaat een reeks cd's uitbrengen met live-opnamen uit de festivalarchieven. De eerste vijf cd's van het nieuwe label Monterey Jazz Festival Records verschijnen 31 juli en bevatten concerten van Louis Armstrong (1958), Miles Davis (1963), Thelonious Monk (1964), Shirley Horn (1994) en Grover Washington Jr. (1994).

Het nieuwe platenlabel zal niet alleen historisch materiaal op cd zetten, maar ook gaan opnemen tijdens toekomstige festivals. Zo zal tijdens het komende vijftigste festival in september een opname worden gemaakt van een 'all-star'-kwartet met Dave Holland (b), Gonzalo Rubalca (p), Chris Potter (sax) en Eric Harland (dr). Ook wordt dan het speciale jubileumproject vastgelegd waaraan Terence Blanchard (tp), James Moody (sax), Nnenna Freelon (voc), Derrick Hodge (b), Kendrick Scott (dr) en Benny Green (p) meewerken.

In het Monterey-archief liggen zo'n 1.600 banden met ongeveer tweeduizend uur aan concertregistraties. De cd's worden uitgebracht in samenwerking met de Concord Music Group. De reeks wordt vervolgd in september.

NIEUWSFLITSEN

Guggenheim Fellowship – Onder anderen Jane Ira Bloom, Paquito D'Rivera en John Hollenbeck hebben een Guggenheim Fellowship 2007 gekregen. Ze krijgen die in hun hoedanigheid van componist. De drie delen de eer met ruim 180 wetenschappers en beoefenaren van een creatief beroep (schilders, beeldhouwers, schrijvers, filmers etc). Gemiddeld krijgen de uitverkorenen zo'n 40.000 dollar. Dat bedrag wordt in een aantal maanden uitgekeerd, zodat de winnaars in die periode de mogelijkheid hebben om zich volledig te wijden aan een bepaald onderzoek of kunstwerk. De Guggenheim Fellows worden sinds 1925 jaarlijks uitgereikt uit de nalatenschap van zakenman John Guggenheim.

Art Pepper – Het laatste concert van saxofonist Art Pepper wordt op cd uitgebracht. Pepper gaf dat concert op 30 mei 1982 tijdens het Kool Jazz Festival te Washington, twee weken voor zijn dood. Naast Pepper zijn David Williams (b), Carl Burnett (dr) en Roger Kellaway (p) te horen. Het concert duurde een klein uur en werd indertijd door de Voice of America opgenomen. De cd 'The Last Concert' verschijnt op het Widow's Taste label.

EBU European Youth Jazz Orchestra – Het European Youth Jazz Orchestra (EYJO) is deze maand op tournee en zal optreden in Denemarken, Duitsland, Zweden en China. Op de lessenaars liggen vooral composities van de leider, de Deen Lars Moller. Tijdens de tournee maakt de Deense Radio (DR) opnamen die wereldwijd beschikbaar komen en waarvan mogelijk een cd wordt samengesteld. Nederland wordt in het orkest vertegenwoordigd door gitarist Durk Hijma. Het EYJO opereert onder de vlag van de European Broadcasting Union (EBU), een samenwerkingsverband van publieke omroepen. De leden komen uit Europa en zijn jonger dan 30 jaar. Ieder jaar staat een andere musicus voor het orkest, te kiezen door de EBU-leden. In 2001 leidde Benjamin Herman het jeugdorkest enige tijd.

Summer Jazz Workshop Amsterdam – Fay Claassen, Maarten van der Grinten, Ernst Glerum, Simon Rigter, Joost Lijbaart, Cecil Bridgewater, Garry Dial en Justin DiCioccio geven dit jaar les tijdens de Amsterdamse Summer Jazz Workshop. Tijdens deze Workshop, die duurt van 9 tot en met 13 juli, krijgen studenten lessen, workshops, masterclasses, lezingen en alle gelegenheid om met andere studenten te musiceren. Deelname is mogelijk voor jazzstudenten uit de gehele wereld. De Summer Jazz Workshop wordt jaarlijks georganiseerd door het Conservatorium van Amsterdam en de Manhattan School of Music.

Jazz at the Castle – Louter Nederlandse musici treden 23 juni tijdens het zeventiende festival Jazz at the Castle te Amerongen op. Het zijn Zijlstra, Willem Hellbreker/Bert van den Brink Quartet, Tineke Postma Quartet, Carmen Gomes Inc, Shiner Twins en het kwintet B-3 met hammondspeler Rob Mostert. Het festival vindt als te doen gebruikelijk plaats in kasteel Amerongen. Tijdens het festival exposeert Gussje Kaayker tekeningen. Zij maakt 'impressies live on stage' en tekende ook het festivalaffiche 2007. (www.jazzatthecastle.nl)

PODIA

CONCERTGEBOUWORKEST SAMEN MET WAYNE SHORTER OP HOLLAND FESTIVAL

Het Koninklijk Concertgebouworkest en het Wayne Shorter Quartet staan 21 en 22 juni samen op het podium in een programma met werk van Guus Janssen, Moritz Eggert, Duke Ellington en Wayne Shorter. Het concert vindt plaats in het Amsterdamse Concertgebouw en maakt onderdeel uit van het zestigste Holland Festival. Daarin is ook The Bad Plus te gast.

Wayne Shorter treedt aan met Danilo Pérez (p), John Patitucci (b) en Brian Blade (dr). Het Concertgebouworkest (KCO) staat onder leiding van Markus Stenz. De werken van Janssen en Eggert beleven 21 juni hun wereldpremière en werden beide in opdracht van het KCO geschreven. Dat van Janssen ('Dutch Mambo') bovendien met steun van het Fonds voor de Scheppende Toonkunst en dat van Eggert ('Number Nine VI: A Bigger Splash') tevens in opdracht van de Bochumer Symphoniker. Ellingtons 'Black, Brown and Beige [Suite]' en Shorters 'Werken voor jazzkwartet en symfonieorkest' worden voor het eerst door het KCO uitgevoerd. The Bad Plus treedt 17 juni in het Bimhuis op en in Koninklijk Theater Carré verzorgt de band 19 en 20 juni de muziek bij de choreografie 'Violet Cavern' van Mark Morris.

In totaal biedt het Holland Festival dit jaar meer dan honderd vooral internationale voorstellingen en concerten op de belangrijkste Amsterdamse culturele locaties. De officiële opening vindt in aanwezigheid van H.M. de Koningin plaats op 29 mei 2007 in Het Muziektheater.

(www.hollandfestival.nl)

VERVOLG PAGINA 1

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Andere thema's en projecten zijn Rockin' Gospel Blues (met Keb' Mo'), Kindred Spirits (met Anthony Joseph) en Sound Lab (elektronica met Jamie Lidell en Amon Tobin). In een project rondom de filmmuziek van regisseur Spike Lee en Terence Blanchard, zal de laatstgenoemde zijn soundtracks ten gehore brengen met zijn eigen kwintet en het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza, met als gastsolisten Jamie Cullum, Bilal en Patti Austin. Ook is dit jaar een speciaal programma voor jonge jazzliefhebbers samengesteld. In dit 'North Sea Jazz Festival for Kids' krijgen kinderen vanaf 7 jaar op 11 juli in het Rotterdamse Lantaren/Venster onder meer een uitvoering voorgeschoteld van Porgy & Bess met Frank Groothof.

Evenals vorig jaar wordt de opmaat van het festival gevormd door 'North Sea Round Town'. Onder die noemer is de eerste twee weken van juli in de binnenstad van Rotterdam van alles te doen op jazzgebied, waaronder concerten, jazz-lunches, lezingen en exposities.

Heeft u jazznieuws? **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons e-mailadres: redactie@jazzflits.nl.

NIEUWSFLITSEN

AJTA - Het Jerome Hol Trio heeft 13 mei de Amersfoort Jazz Talent Award 2007 (AJTA) gewonnen. Tweede werd Jazzest, het kwintet van zangeres Julia Oschewsky en derde The Chosen, met saxofonist Paul van der Feen. Gitarist Hol bracht een 'overenergieke combinatie van jazzy akkoordenschema's en een heavy metal-geluid'. "Hij combineert alle stijlen van de elektrische gitaar vanaf Jimi Hendrix, met respect voor de jazztraditie", zei fluitist en jurylid Jeroen Pek. Die jury bestond verder uit jazzkenners van de organisatoren (Rabobank, Jazzpodium Amersfoort en Keistad Jazzfestival) en voorzitter Jeroen de Valk (jazzjournalist). Winnaar Hol kreeg een prijs van 2.500 euro en de AJTA-trofee.

Tineke Postma - De nieuwe cd van Tineke Postma komt 12 juni uit bij het nieuwe label 'Foreign Media Music'. De plaat krijgt als titel 'A Journey that Matters'. Onder anderen Terri Lyne Carrington, Rob van Bavel, Marc van Roon, Randal Corsen, Frans van der Hoeven, Eduardo Righini en Morris Kliphuis zijn op de cd te horen. Johan Plomp maakte drie arrangementen.

Olandiamo? - Ter gelegenheid van de oplevering van de verbouwde Nederlandse ambassade in Rome, biedt het Ministerie van Buitenlandse Zaken deze stad een Nederlands cultureel programma aan. Een onderdeel daarvan is 'Olandiamo?', een reeks Nederlandse jazzconcerten die van 22 tot en met 24 mei worden gegeven in La Palma, één van de meest vooraanstaande Italiaanse jazzpodia. Tijdens de drie-daagse treden op: het Rik Mol Quartet, Monk with a Twist, Van Wijck, Kem, Van Milligen Trio (allen studenten van de Rotterdam Jazz Academy), het Duo Vloeimans Van Vliet en Benjamin Herman met The Itch.

BBC Jazz Awards - De nominaties voor de BBC Jazz Awards 2007 zijn bekendgemaakt. In de categorie 'Best Album' zijn Tom Cawley's Curios met 'Hidden', het Neil Cowley Trio met 'Displaced, Fraud, Fraud', Soweto Kinch met 'A Life In the Day of B19', Byron Wallen met 'Meeting Ground' en Abram Wilson met 'From the Ferris Wheel to the Modern Day Delta' in de race. De Radio 2 Heart of Jazz Award kan gaan naar Martin Taylor, Georgie Fame of Abram Wilson. Voor de Jazz Line-Up Best Band zijn Finn Peters Finntet, Stan Tracey Octet en Byron Wallens Indigo genomineerd. De Jazz on 3 Innovation Award gaat naar Tom Bancroft, Soweto Kinch of Evan Parker. De BBC Jazz Awards is een jaarlijks terugkerend evenement dat wordt georganiseerd door BBC Radio 2 en Radio 3. De winnaars worden gekozen door de luisteraars en krijgen 12 juli in Londen hun prijs.

Richard Smith - De Amerikaanse gitarist Richard Smith komt naar Nederland. Hij maakt met enkele Nederlandse musici, onder wie drummer Sietse Huisman, een tour van 25 mei tot en met 10 juni.

Mike Stern - Mike Stern krijgt dit jaar de Miles Davis Award van het Festival International de Jazz de Montreal. Hij wordt hiermee voor zijn gehele oeuvre onderscheiden. Stern werkte ooit met Davis samen. Eerdere prijswinnaars waren Keith Jarrett, Michael Brecker en Charlie Haden.

PODIA VERVOLG

UTRECHTSE SJU BESTAAT DERTIG JAAR: VIJF DAGEN FEEST

Met vijf dagen feest viert de Stichting Jazz en Geïmproviseerde Muziek Utrecht (SJU) van 27 juni tot en met 1 juli het dertigjarig bestaan. Het feest is gratis toegankelijk en voltrekt zich op diverse Utrechtse podia, waaronder het eigen SJU Jazzpodium. Onder anderen Michiel Borstlap, Gijs Hendriks en Denise Jannah zullen optreden.

In een tiental Utrechtse kroegen treden combo's van het Utrechts Conservatorium op en bandjes die eerder op de Club Djazzive-avonden in de SJU waren te horen. Het klapstuk is gepland op 1 juli. Dan treedt op de Neude een megaband op met musici die eerder die dag deelnamen aan diverse workshops, waaronder een workshop Jazz for Kids. (www.sjujazz.nl/specials)

PRIJZEN

FRERICHS, VAN GELDER EN MOL NAAR FINALE DELOITTE JAZZ AWARD 2007

Pianist Rembrandt Frerichs, saxofonist Ben van Gelder en trompettist Rik Mol gaan door naar de finale van de Deloitte Jazz Award 2007. Juryvoorzitter Peter Krom maakte dit 9 mei bekend na afloop van de voorronde in Lantaren/Venster te Rotterdam.

Aan de voorronde namen ook pianist Franz von Chossy, saxofonist Joris Posthumus en zangeres Xandra Willis deel. De deelnemers traden op met het trio van bassist Stefan Lievestro. De finale vindt plaats op woensdag 13 juni 2007 in het Bimhuis te Amsterdam. De kandidaten worden dan begeleid door het Jazz Orchestra of the Concertgebouw onder leiding van Henk Meutgeert.

STAGEBAND WINT NATIONAAL BIG BAND CONOURS HOOFDDORP

De Groningse Stageband, onder leiding van Jeroen Rol, heeft 12 mei de Topklasse van het Nationaal Big Band Concours 2007 gewonnen. Het Utrechts Jazz Orkest was de beste in de Eerste klasse. Het Concours, Nederlands belangrijkste wedstrijd voor semi-professionele en amateurbigbands, is onderdeel van het Meer Jazz Festival te Hoofddorp.

Tweede in de Topklasse werd Orquesta Salsabor. In de eerste klasse viel die eer te beurt aan het Far East Jazz Orchestra. Zes speciale prijzen voor opmerkelijke solisten of secties gingen naar Louis Sloot (altsax, Windmill Big Band), Halbe Tjepkema en Bart Bijleveld (gedeelde prijs, dirigenten, wgens grote verdiensten voor de ontwikkeling van bigbandmuziek in Nederland), Rudy Wolbeck (slagwerk, Far East Jazz Orchestra), Stephan Rey (bas, Big Stuff), Sebastiaan van Bavel (piano, Big Band Blast) en Aina van Dalen (zang, Scala Big Band). Trompettist Mart van Baalen van het Utrechts Jazz Orkest kreeg de Conservatorium van Amsterdam prijs voor de beste jonge koperblazer van de finale. De jury van het Nationaal Big Band Concours bestond uit Charli Green, Allard Buwalda, Johan Plomp, Loet van der Lee, Albert Beltman en Jan Oosthof.

NIEUWSFLITSEN

Alvin Batiste - Klarinettist Alvin Batiste is zondag 6 mei overleden, waarschijnlijk aan een hartaanval, enkele uren voordat hij met Harry Connick Jr. en Branford Marsalis op het New Orleans Jazz & Heritage Festival zou optreden. Hij was 74. Batiste was een van de eerste modernisten in New Orleans en toerde met Ray Charles, Billy Cobham en Cannonball Adderley. Hij gaf les aan Branford Marsalis, Donald Harrison, Kent Jordan, Michael Ward, Herlin Riley en Charlie Singleton. In de jaren tachtig verwierf hij bredere bekendheid door zijn opnamen met Clarinet Summit, waarin ook John Carter, David Murray en Jimmy Hamilton zaten. Nog vorige maand verscheen op Marsalis Music de cd 'Marsalis Music Honors Alvin Batiste', waarop Batiste onder meer met Branford Marsalis is te horen. (zie de recensie op pagina 11)

Volkskrant Blue Note box - Saxofonist Hans Dulfer heeft voor De Volkskrant een 'Best of Blue Note' box met tien cd's samengesteld. Er zitten platen bij van Cannonball Adderley en Dexter Gordon, maar ook onbekende 'juweeltjes'. Dulfer: "Dit zijn platen die je een keer in je leven gehoord moet hebben. Het liefst vaker." In de box zit een boekje met onder meer toelichtingen van Hans Dulfer en foto's uit zijn archief. De box kost iets meer dan 50 euro en is te bestellen bij de webwinkel van de krant.

Ronnie Scott's Awards - Bij de eerste editie van de Britse Ronny Scott's Awards zijn onder anderen Wynton Marsalis (trompet; internationaal), Jane Monheit (zangeres; internationaal), Chick Corea (piano; internationaal), Kyle Eastwood (bas; internationaal) en Scott Hamilton (saxofoon; internationaal) in de prijzen gevallen. Onder de Britse prijswinnaars bevonden zich Alec Dankworth (bas), Clark Tracey (drums), Courtney Pine (saxofoon), de BBC Big Band (bigband), Stan Tracey (album 'Let them Crevulate') en Stacey Kent (album 'The Lyric'). Het blad Jazzwise werd gekozen tot jazzmagazine van het jaar. De winnaars werden 7 mei bekendgemaakt in de gelijknamige Londense jazzclub. Onder anderen Tony Bennett, winnaar van de 'Lifetime Achievement Award', trad die avond op. De Awards zijn een eerbetoon aan gevestigde jazznamen en willen nieuwe talenten een duwtje in de rug geven. De winnaars worden gekozen door het publiek. De uitreiking moet een jaarlijks terugkerend gebeuren worden. (www.jazzawards.ronniescotts.co.uk)

Herman Riley - Saxofonist Herman Riley is 14 april aan hartfalen te Los Angeles overleden. Hij was 73. Riley was onder meer bekend van formaties van Count Basie, Jimmy Smith, Etta James en Kenny Burrell. Hoewel Riley op tal van platen als begeleider te horen is, maakte hij maar één soloalbum. Die plaat, 'Herman' getiteld, verscheen in 1984.

Hans Mantel - Bassist/presentator Hans Mantel heeft sinds kort een wekelijks jazzprogramma op Arrow Jazz FM. Hij is elke vrijdagavond om 21.00 uur te horen in het programma 'Jazz Moves'. Mantel laat in dat programma een greep uit zijn jazzcollectie horen. Zowel bekende jazzplaten, nieuwe releases, maar ook minder bekende cd's worden gedraaid. Als producer en presentator is Hans Mantel ook verbonden aan de Wereldomroep en de NPS-radio en -televisie.

DAG NEDERLANDSE JAZZ

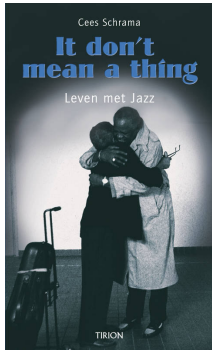
JAZZORGANISATIES SLAAN HANDEN INEEN (vervolg pagina 1)

De jazzfestivals pikten dit signaal meteen op. Zij zullen programmatisch meer gaan samenwerken, waar mogelijk gezamenlijk artiesten boeken en de doorstroming van jong talent naar festivalpodia bevorderen. Verder gaat een aantal musici en organisaties een platform vormen, dat zich gaat inzetten voor jazzeducatie in het onderwijs. Ook wordt een werkgroep gevormd voor een collectieve campagne voor de jazz. Hiervoor staat bijvoorbeeld de boekenweek model.

EERSTE EXEMPLAAR BOEK CEES SCHRAMA DOOR HANS DULFER UITGEREIKT

Uit handen van Hans Dulfer ontving Cees Schrama op 11 mei tijdens de Dag van de Nederlandse Jazz het eerste exemplaar van zijn autobiografie 'It don't mean a thing – Leven met Jazz'. "Een pak van mijn hart", reageerde Schrama, die iedereen dankte die bij het schrijven had geholpen.

Hans Dulfer maakte het voorwoord van het boek. Toen hij dat schreef had hij het boek nog niet gelezen, zo vertelde hij. Volgens hem was dat geen enkel bezwaar omdat hij de schrijver 'blindelings vertrouwde': "Schrama is altijd goed voor een sterk verhaal over jazz." Dat Dulfer het boek niet kende toen hij het voorwoord schreef, moet volgens Cees Schrama ook maar als zo'n sterk verhaal worden beschouwd, want hij had de saxofonist wel degelijk enkele hoofdstukken toegestuurd. Tevreden over de bijdrage van Dulfer was hij wel, want deze mocht een e-mail van hem ontvangen met de boodschap: "Ik zou het *bijna* niet beter hebben kunnen doen." 'Leven met Jazz' van Cees Schrama is verschenen bij uitgeverij Tirion Baarn en kost 19,95 euro.

BOB HAGEN DRAAGT LEIDING STICHTING JAZZIMPULS OVER AAN FREDERIKE DARIUS

Bob Hagen (73) draagt de leiding van de stichting JazzImpuls over aan Frederike Darius. Dat meldde hij 11 mei te Amersfoort in zijn dankwoord na ontvangst van de Jazz Industry Achievement Award, waarmee hij als initiator en drijvende kracht van JazzImpuls werd geëerd.

Ook vertelde hij dat JazzImpuls in dubbelconcerten jonge musici aan gevestigde musici gaat koppelen en binnenkort met 'cross-over' op de poppodia te vinden zal zijn.

Frederike Darius is al werkzaam bij JazzImpuls en was eerder aan het Metropole Orkest verbonden. Omdat Hagen als persoon zo sterk met de organisatie vereenzelvigd wordt, zal hij de eerste tijd nog regelmatig namens JazzImpuls zijn gezicht laten zien en vindt de overdracht geleidelijk plaats.

Heeft u jazznieuws? **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons e-mailadres: redactie@jazzflits.nl.

PINKSTERFESTIVALS

JAZZ IN DUKETOWN Binnenstad 's Hertogenbosch 25 t/m 28 mei

Met onder anderen: Het Metropole Orkest met John Scofield, New Niks, Lars Dietrich, Gatecrash, Wouter Hamel, Dick de Graaf en Frits Landesbergen.

Er zijn nog weinig of helemaal geen Nederlandse festivals meer die niet de indruk geven steeds maar groter te worden. De spreiding van die festivals geeft ook iedereen de gelegenheid kennis te maken met de muziek die we in het algemeen nog steeds jazz noemen, hoewel het vanwege fusie op fusie een rekbaar begrip is geworden.

Ook met Jazz in Duketown (34ste keer) in 's-Hertogenbosch kan je alle kanten op. Top of the Bill is het optreden van gitarist John Scofield met het vermaarde Metropole Orkest. Het concert is zaterdag 26 mei om 16.00 uur op de Parade. Maar een dag eerder al begint het feest in de Bossche Toonzaal met de formatie New Niks en het kwintet van de talentvolle altist Lars Dietrich. Hij studeert in New York en neemt, naar verluidt, een New Yorkse bezetting mee. Zaterdag 26 mei en ook op de Parade: Gatecrash van trompettist Eric Vloeimans. Maandag (28) is daar vanaf 16.15 uur de hippe cat, Wouter Hamel.

Zondag, het is dan Pinksteren, op de Markt (start 15.00 uur) een serie concerten die voor het merendeel te maken hebben met salsa. Diezelfde zondag op het Kerkplein (22.45 uur) het kwartet van saxofonist Dick de Graaf. Nog steeds die zondag (27) op het Museumplein om 23.00 uur: het kwintet van de vaardige vibrafonist Frits Landesbergen. En dat waren slechts wat tips. Het volledige overzicht staat te lezen op www.jazzinduketown.nl. (JL)

INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL ENSCHEDE Binnenstad Enschede 25 t/m 28 mei

Met onder anderen: Het Metropole Orkest met John Scofield, Spyro Gyra, het Amsterdam Jazz Orchestra, de Dual City Band, het Cees Slinger Sextet, het Frans Wieringa Trio, de ArtEZ Conservatorium Band, de Jazz Focus Band en the Young Sintras.

Het Jazz Festival Enschede is met vier binnen- en vier buitenpodia uitgegroeid tot het grootste jazzfestival van Oost-Nederland. Bijzondere onderdelen zijn de Dutch BigBand Contest en de ArtEZ Composition Contest.

Aan de vijfde Dutch BigBand Contest nemen dertig Nederlandse bigbands deel. Ze vertegenwoordigen een grote verscheidenheid aan muziekstijlen zoals jazz, blues, funk, salsa, cajun, boogie woogie en jive.

Het onderdeel ArtEZ Composition Contest is nieuw. Voor deze wedstrijd hebben componisten vanuit heel Europa een stuk voor bigband opgestuurd. Vijf composities, afkomstig uit Frankrijk, Duitsland, Engeland, Finland en Roemenië, zijn gekozen om tijdens het festival door het Millennium Jazz Orchestra ten gehore te worden gebracht. Een jury zal daar vervolgens de beste compositie uit kiezen.

Het International Jazz Festival Enschede is gratis te bezoeken. Meer informatie: www.internationaljazzfestival.eu.

THE JAZZ CONNECTION

Door Lex Lammen

'RADIO YEARS'

Wie zich het concert op de stoep voor Carré in Amsterdam tijdens het jongste Bevrijdingsfeest (direct uitgezonden op tv) nog herinnert, zal zeker de finale voor de geest staan: een wuivende Koningin Beatrix en een Metropole Orkest dat steeds maar nieuwe chorussen inzette van 'We'll meet again, don't know where, don't know when...'. Dit onverslijtbare Vera Lynn-succes uit de jaren veertig en volgende werd aan de Amstel gezongen door de dames Hind en Izaline Calister en van een prachtige trombonesolo voorzien door Bart van Lier - allemaal ondergebracht in een ijzersterk arrangement van Rob Pronk. Diens bewerking daartoe uit de tijd toen maestro Pronk zelf regelmatig voor het Metropole Orkest stond, vaak met eigen composities en orkestraties. De meeste daarvan liggen nu opgeslagen in de schappen van de NOS-muziekbibliotheek en worden maar zelden bekeken, laat staan gespeeld. Dat is doodzonde, want Rob Pronk was in zijn actieve jaren, die ruim vier decennia omvatten, een in heel Europa befaamd en gerespecteerd arrangeur/componist - om nog maar te zwijgen van zijn gewaardeerde werk als trompettist (bijvoorbeeld bij Kurt Edelhagen) en pianist. Ook voor de Skymasters, die onder leiding van Tony Nolte een glansperiode beleefden, ontwierp Rob Pronk menige partituur - destijds direct uitgezonden door de AVRO. Daarvoor geldt hetzelfde, de muziek op papier ligt opgeborgen in het archief, net als veel uitvoeringen op geluidsband...

Natuurlijk geldt dat muziek altijd maar een vluchtig genot biedt en niet, ondanks tal van vernuftige reproductiemiddelen, als het bewonderen van een schilderij naar behoefte gerekt kan worden. Daarom hoeven wij er ook niet dramatisch over te doen als een stuk verklonken is en alleen de herinnering blijft hangen, maar jammer is het wel als het daarbij blijft. Want waarom wordt iets bewaard als er nooit meer gebruik van wordt gemaakt, anders dan in een vitrine? Zou het soms om de rechten van de eigenaar gaan en - niet te vergeten - van al die instanties die daar borg voor zeggen te staan?

In de VS bestaat al geruime tijd een oplossing om belangrijke muziek niet te laten verstoffen. Het is daar gebruikelijk dat complete repertoires van orkesten als dat van Stan Kenton, Tommy Dorsey of anderen na verloop van tijd ondergebracht worden in bibliotheken van opleidingsinstituten. Daar wordt het materiaal toegankelijk gemaakt, gebruikt voor instructie en is het zodoende herhaaldelijk weer te horen. Bij ons is dat nog niet het geval.

Maar er valt goed nieuws te melden, want de muzikale leiding van de West Coast Big Band uit Voorburg en omstreken heeft het lumineuze idee gehad om voor de tweede cd van deze twintig muzikanten sterke formatie maar liefst dertien arrangementen van Rob Pronk tevoorschijn te halen. Men slaagde er in de gebruikelijke ambtelijke bezwaren te boven te komen en de beschikking te krijgen over tien originele composities van Pronk. De drie andere zijn door hem bewerkte standards, waarvoor Greetje Kauffeld naar Studio Pier K in Hoofddorp kwam. Onder leiding van chef d'orchestre Kurt Weiss en onder het toezien oog van Rob Pronk zelf werd daar eind vorig jaar de hele productie opgenomen. De Kauffeld-bijdrage is heel gevarieerd, van 'After you've gone' in diverse tempi en 'Autumn Leaves' eindigend als choraal tot en met 'Poor Butterfly' met een verrassende vocalese. Pronks eigen composities vormen zoals te verwachten viel een smaakvol palet van bigbandmuziek in de Amerikaanse traditie, maar bieden de geconcentreerde luisteraar tevens een overzicht van hoe de werken van grote gangmakers als Herbie Hancock ('Watermelon Man'), Charles Mingus ('Better get hit in yo' soul') of Leonard Bernstein ('West Side Story') hun inspirerende invloed uitoefenden op het muzikale brein van Rob Pronk. De gedisciplineerd spelende West Coast Big Band, met solisten als Mike Booth (bugel en trompet-lead), Halbo Tjepkema (saxofoons) en gitarist Jens Larsen doet het repertoire van Rob Pronk (die zelf ook nog even aanschoof) alle recht. De leden verdienen onze dank voor hun initiatief en inzet en de cd, die om begrijpelijke redenen 'Radio Years' is genoemd, een makkelijkvoor-het-grijpen plaatsje op onze platenplank.

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's 'Het Grote Geluid' en 'The Jazz Connection' op Radio 6 en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van www.concertzender.nl.

JAZZRADIO TOP 10

1. **KURT ELLING**
Nightmoves
2. **VARIOUS ARTISTS**
Billy Strayhorn: Lush Life
3. **DAVID 'FATHEAD' NEWMAN**
Life
4. **TIERNEY SUTTON BAND**
On The Other Side
5. **PAT METHENY & BRAD MEHLDAU**
Quartet
6. **MATT WILSON**
The Scenic Route
7. **ROBERT GLASPER**
In My Element
8. **FRANK VIGNOLA**
Vignola Plays Gershwin
9. **JOHN FEDCHOCK NEW YORK BIG BAND**
Up & Running
10. **OSCAR PETERSON, RAY BROWN & MILT JACKSON**
What's Up? The Very Tall Band

De Jazzradio Top 10 geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio.

WWW.JAZZFLITS.NL

STRAIGHTAHEAD?

Door Jaap Lüdeke

NIEUWE OPNAMEN CLIFFORD BROWN

De nog steeds bestaande liefhebbers van trompettist Clifford Brown (1930–1956) komen de laatste tijd al behoorlijk aan hun trekken met bijvoorbeeld de onlangs uitgebrachte 'Clifford Brown + Eric Dolphy' (opgenomen bij Dolphy thuis) en het 'Clifford Brown/Max Roach Quintet – The Last Concert', een dubbel-cd. Beide vondsten, in dit geval, zijn verschenen op RLR Records. Eerstgenoemde cd bevat een minutenlange en heel buitensporige pianosolo van Brownie. Met die aanwinsten leek de bron toch aardig opgedroogd. Niet waar. Het magazine van het Spaanse Jazz Messengers maakt nu met enige ophef melding van een Deluxe 3-cd set, op Lone Hill Jazz, met onbekend materiaal van het in de jaren vijftig zo beroemde kwintet. De set wordt aangekondigd als: 'Clifford Brown at the Cotton Club 1956'. Max Roach, Sonny Rollins, Richie Powell en George Morrow zijn de overige leden tijdens dat verblijf in Cleveland, Ohio. De registraties zijn vastgelegd met 'amateur equipment'. Dat zou een waarschuwing kunnen zijn. Maar de niet aflatende belangstelling voor de geniale Clifford Brown zal mij toch weer doen besluiten deze set aan te schaffen, via www.jazzmessengers.com of wellicht een van de Nederlandse jazz-zaken. Cd drie bevat nog een radio-opname gemaakt in de Town Casino te Buffalo, NY, en wel op 26 februari 1956. Die cd heeft een versie – door Brown – van Monks' ultieme ballade 'Round Midnight'. De data van de concerten in de Cotton Club zijn 28 en 29 mei, plus 1 juni 1956. Op de eerste cd van de set begint Brown met: "I play the trumpet, my name is Clifford Brown". Alleen dat al wil ik hem een keer horen zeggen. En daarna urenlang die constante lokroep uit zijn trompet.

LAATSTE CONCERT VAN ANDREW HILL IN BEELD

Het laatste concert van de 20 april overleden pianist/componist Andrew Hill is ook te zien op internet. Journalist Frank van Herk meldde dat al in *de Volkskrant* van 23 april. Wie die aanbeveling heeft gemist kan het ook nog proberen via Google. 'Trinity Church concert Andrew Hill' intikken, en de rest is eenvoudig te realiseren. Het concert duurt bijna een uur, beeld en geluid zijn ongewoon helder. Hills' trio bestond die 29ste maart verder uit bassist John Hebert en drummer Eric McPherson. Hill preludeerde en preludeerde die middag maar het heilige vuur was al gedoofd. Raakvlakken met zijn bekende interpretaties vervaagden gaandeweg het dramatische concert. Zie ook JazzFlits nr. 8 op pagina 5, voor een volledig overzicht van Andrew Hills' carrière.

ODE AAN SERGE CHALOFF

Rik van den Bergh, baritonsaxofonist en andere rieten, gaat binnenkort de studio in om met The Reeds muziek vast te leggen van zijn legendarische Amerikaanse collega Serge Chaloff. Het is 16 juli precies vijftig jaar geleden dat Chaloff is overleden. The Reeds is een saxofoonsectie, plus ritme, die bestaat uit de alten Marco Kegel en Jan Smit, de tenoren Simon Rigter en Sjoerd Dijkhuizen plus, uiteraard op bariton, Rik van den Bergh. Naar verwachting zal de cd met dit eerbetoon aan Serge Chaloff in het najaar verschijnen.

SHEILA JORDAN MET CLINIC OP CONSERVATORIUM VAN AMSTERDAM

Het Conservatorium van Amsterdam organiseert Clinics waaraan de Amerikaanse gerenommeerde zangeres/scatter Sheila Jordan deelneemt. Dinsdag 27 mei zijn er Clinics in de Ensemblezaal van het conservatorium, en wel van 14.30 tot 17.00 uur en van 19.00 tot 21.00 uur. Op donderdag 31 mei volgt dan in de Ellingtonzaal tussen 15.00 en 18.00 uur de presentatie van die Clinics. Sheila Dawson is 18 november 1928 geboren in Detroit, Michigan. Op jeugdige leeftijd raakte ze in de ban van Charlie Parkers muziek. In 1951 kwam ze naar New York City en verkeerde daar hoofdzakelijk in bebopkringen. Ze trouwde met Parkers' pianist Duke Jordan. Veel indruk maakte ze op de plaat 'The Outer View' van haar ontdekker George Russell met een bijzondere versie van 'You are My Sunshine' (Riverside/OJC, 1962) met onder anderen Don Ellis en Pete LaRocca. Recente opnamen van Sheila Jordan zijn te vinden op het door ZYX Music in Nederland uitgebrachte label HighNote Records. (www.conservatoriumvanamsterdam.nl)

ROBECO JAZZ 2007

De komende Robeco Zomerconcerten 2007 bestaan uit jazz, wereldmuziek en Brahms. Het eerste jazzconcert start op zaterdag 21 juli in de Grote Zaal van het Amsterdams Concertgebouw. De Jazz Orchestra of the Concertgebouw zal dan muziek uitvoeren van de destijds beroemde orkestleiders als Stan Kenton en Kenny Clarke/Francis Boland. Op het repertoire staat onder meer, van Boland, 'Sax No End'. Daaraan zal leider Henk Meutgeert zijn handen nog vol krijgen. Woensdag 25 juli staan Tuck & Patti op het programma. Op zaterdag 4 augustus mag reikhalzend worden uitgekeken naar de komst van het Brussels Jazz Orchestra onder leiding van Frank Vaganée. Onder het motto 'Strange Fruit' zingt Tutu Puoane, uit Zuid-Afrika, bekende Billie Holiday-songs. Actrice Sara De Bosschere maakt ook deel uit van het speciale project, evenals trompettist Bert Joris. Elke vrijdagavond in juli en augustus zijn er vanaf 19.00 en 21.00 uur in het Robeco Jazzcafé (Koorzaal) optredens van onder anderen Jesse van Ruller, Ramón Valle, Hein Van de Geyns Baseline en Dig d'Diz. Verdere info: www.robecozomerconcerten.nl.

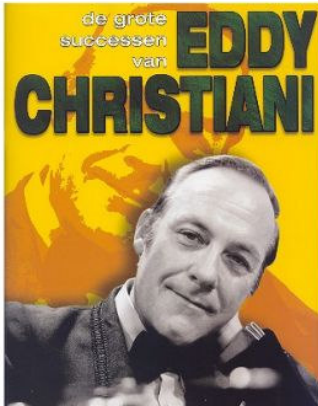
SYDNEY AND LEPRACY

Lang geleden kwam bij sommige Amerikaanse musici de wens op hun instrument een naam te geven. Bekend wellicht is dat Ben Webster zijn tenor OI' Betsy noemde. Zoot Sims sprak ik een keer over dat onderwerp en hij meldde prompt dat ook hij namen had gevonden voor zijn saxen. De sopraansaxofoon noemde Zoot 'Sydney', dat is meteen duidelijk. Maar gevraagd naar de naam van zijn heel oude, hier en daar gedeukte en afgebladderde tenor, antwoordde hij: "I call her Lepracy."

Jaap Lüdeke is jazzjournalist en presentator/samensteller van het radioprogramma 'Lüdeke Straightahead?' (iedere 1ste en 3de zaterdag van de maand om 16.00 uur op Radio 6 en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van www.concertzender.nl).

JAZZ OP PAPIER

Door Jan J. Mulder

'GRIJZE' LITERAATUUR II

In JazzFlits nummer 1 van dit jaar besprak ik het luxueus uitgevoerde boek over het Rosenberg trio. Daarin werd een boekje genoemd door een van hun meest fervente fans, de inmiddels overleden Mary Honcoop. Het blijkt nog steeds leverbaar te zijn en wel bij de weduwnaar. Aanbevolen voor wie het verhaal in een beknopte en goedkopere versie wil lezen. Het bevat verder de complete gegevens van de eerste acht platen: bezetting, opnamegegevens, gespeelde titels en de componisten.

Mary Honcoop. Geschiedenis van The Rosenberg Trio. – [IJsselstein], 2001 – 39 pag. Kosten: 4 euro - over te maken op rek. 159235200 t.n.v. P. Honcoop, Postcode 3403 AC, IJsselstein

Nog zo'n verwijzing. Voor het werk van Cor Gout over Nederlandse artiesten in de lichte muziek (zie JazzFlits nummer 3) was geput uit een boekje over Eddy Christiani, geschreven door Skip Voogd. Het bleek te gaan om een bundel bladmuziek van 35 liedjes waaraan Christiani bekendheid heeft gegeven. De muziek is echter niet in de oorspronkelijke vorm uitgegeven, maar als 'fake book', dus alleen met de melodie en de akkoordsymbolen. Daar zijn zeker nog songs bij die het verdienen aan de vergetelheid te worden ontrukkt: 'Als op Capri de rozentuinen bloeien' en 'Veel mooier dan het mooiste schilderij', beide van Han Dunk, de Engelse wals 't Was een zomernachtfeest' en de classic 'Ik zing dit lied voor jou alleen'. Voogds bijdrage bestaat uit een korte biografie en enige notities.

De grote successen van Eddy Christiani. – [Zwolle] : Reba, 2006. – 51 pag. – ISBN 90-6911-317-1. Kosten: 14,10 euro – over te maken op 3857528 t.n.v. Roger Music, Zwolle

In september 2006 bestond de Haagse Jazz Club zestig jaar, óf vijfenvijftig, óf nog minder, als we op bassist Eddie Hamm afgaan. Hij is namelijk van mening dat de jazzclub niet meer bestaat: 'Wat overgebleven is, is een dansclub.' Ter gelegenheid van het jubileum heeft Wik Horn een boekje samengesteld, waarin interviews met enkele ereleden. Dat zijn: Rob Agerbeek, de beide oud-voorzitters Frans de Boer en Arie van Breda, Frans Elsen, Hein van der Gaag, Eddie Hamm, Roefie Hueting, Dim Kesber en Mary Montfoort, het langst

zittende bestuurslid (41 jaar). Uitgangspunt is de relatie tot de club, er worden herinneringen opgehaald en de visie op de muziek van toen komt ter sprake. Het boekje sluit af met een lijst van clublocaties (25 stuks), de ereleden en een kort overzicht van de eerste jaren.

Wik Horn (red.). Jazz : een liefde voor het leven!. – [Den Haag : Haagse Jazz Club, 2006]. – 48 pag. Kosten 8 euro – over te maken op rek. 4975420 t.n.v. Stichting Jazz Beheer Amsterdam, postcode 2584 AM, Den Haag

Dichter Louis Lehmann is een muziekliefhebber met een brede smaak. In die hoedanigheid hield hij van 1995 tot 2006 voor de VPRO radiopraatjes van een kwartier. Daarin liet hij muziek horen in de meest uiteenlopende genres. Veertig ervan zijn door Alida Beekhuis uitgeschreven en gebundeld. Ongeveer een kwart daarvan is ook voor de jazzliefhebber interessant. Ter sprake komen: Duke Ellington, Count Basie, Willem Breuker, ragtime, veel pianisten, onder wie Bud Powell, en uit New Orleans klassiek componist Louis Moreau Gottschalk (helaas is de naam verkeerd overgekomen). Wat Lehmann te berde brengt is sympathiek en altijd enthousiasmerend, maar niet altijd deskundig: '[Fats Waller] kwam eigenlijk uit de stride pianoschool, de school van James P. Johnson, een vorm van boogie woogie maar dan met octaven [curs. jjm]; maar hoe men het ook noemt, het is voortreffelijk.' (pag. 43)

Alida Beekhuis (bew.). De Muziek van Louis Lehmann : 40 radiopraatjes bij de VPRO. – Amsterdam : de Réaal, 2006. – 47 pag. Kosten 10 euro – over te maken op rek. 4558517 t.n.v. A. Beekhuis, Amsterdam

Lesmethoden om jazz te spelen zijn er in overvloed, maar het is gebleken dat afgestudeerde conservatoriumstudenten soms behoefte hebben aan enige praktische tips. Het maakt namelijk veel uit of je solistisch bezig bent of begeleidend, maar ook in dat laatste geval is er verschil of je een vocalist begeleidt of een instrumentalist. Rob van Bavel nu geeft een handreiking op het gebied van akkoorden en hun ligging (voicing), de chromatiek, intro's en coda's, hoe je op een aantrekkelijker en functioneler wijze toonladders kunt oefenen, de ritmiek van het begeleiden kunt variëren, enz. De meeste voorbeelden zijn in de toonaard c, en hij gaat ervan uit dat de gebruiker die alle zonder meer kan transponeren naar minstens vijf sleutels (met één, twee en drie mollen, één kruis) om daarna ze alle twaalf onder de knie te krijgen. Het lijkt me een nuttige aanvulling voor diegenen die menen alles zelf wel te kunnen uitvlooien. Maar wat jammer nou dat Van Bavel, wat de Engelstalige toelichting betreft, er zo'n rommeltje van maakt. Had die nou even laten nakijken op de ergste missers!

Rob van Bavel. Jazz piano essentials. – [Bergschenhoek, 2005]. – 43 pag. Kosten 20 euro – over te maken op rek. 2699001 t.n.v. R. van Bavel, Bergschenhoek

Tijdens het komende North Sea Jazz is er ook nu weer een expositie van beeldende kunst, waaronder schilderijen van Tjarko ten Have ('s-Heer Arendskerke, 24 april 1947-Vlissingen, 30 augustus 2003). Eerder waren daar al werken van hem te zien in 1992. Anders dan men uit zijn biografische gegevens zou kunnen opmaken, heeft hij niet aldoor in Zeeland gewoond. >>>>>

JAZZ OP PAPIER VERVOLG

Hij ontving zijn opleiding in Groningen, maakte deel uit van het culturele leven in Rotterdam en maakte bovendien reizen naar de Balkan, Turkije en Afghanistan. Hij schilderde vooral in olieverf; alleen in zijn laatste jaren beperkte hij zich tot oostindische inkt. Zijn onderwerpen waren landschappen, portretten, naakten, en sportmensen en jazzmusici in actie. Voor wie geïnteresseerd raakt in zijn werk kan ik een twee jaar geleden verschenen, zeer verzorgde monografie aanbevelen. Het is weer zo'n werk dat in geen enkele bibliotheek aanwezig is en ontbreekt op de schappen van de boekhandel. Het bevat, naast een levensbeschrijving en evaluatie van zijn werk, talloze reproducties in kleur, waarvan ongeveer een zesde deel jazz tot onderwerp heeft. Zoals de tekst aangeeft werkte Ten Have vaak aan de hand van foto's en dat is, voor wie de jazzfoto's kent, duidelijk te zien. Aan de toeschouwer het oordeel wat Tjarko daar met zijn penseel aan toevoegde.

Marc Couwenbergh. Tjarko ten Have 1947-2003 : schilder pur sang. - Venlo : Van Spijk Art Projects ; Vlissingen : Stichting Kunstbezit Tjarko ten Have, [2005]. - 128 pag. : ill. ; 31x25 cm. - ISBN 90-6216-651-2 geb. met stofomslag. Uitg. bij de tentoonstelling in Art & Gallery de Markgraaf in Kalmthout, België, van 18 nov. 2005-6 jan. 2006. Te verkrijgen à 29,50 euro bij H.H.J. Mooibroek te Vlissingen, tel. 0118-416972, e-mail: mooibrh@zeelandnet.nl

CD-RECENSIES

ZOOT SIMS Quadromania That Old Feeling Membran Music

Wie denkt alles van Zoot Sims in huis te hebben, of ten minste de belangrijke opnamen, zou wel eens bedrogen uit kunnen komen bij het aanschaffen van de 4-cd-set 'That Old Feeling' uit de reeks Quadromania, want dit pakket bevat curieuze registraties. Bijvoorbeeld, uit 1944, Zoot in het Sextet van Joe Bushkin in het stuk 'Fade Out', van de ook aanwezige trombonist Bill Harris. Verrassend is daarin de solo van Zoot die geheel in het teken staat van wat Coleman Hawkins destijds placht te spelen. Donkerbruin, dus. Gek genoeg speelt hij voor deze sessie ook 'Lady be Good'; de lezer raadt het misschien al, dat gaat zonder omhaal volledig in de trant van...Lester Young. Kennelijk waren dat voor Zoot de 'formative years', of weken. In 1949 wordt het zonodig nog wat gekker met twee stukken gezongen door niemand minder dan Harry Belafonte, met Zoot, Al Haig, Jimmy Raney, Tommy Potter en Roy Haynes. Die hippe, toen nog heppe Harry, toch!

Ook zit in het pakket, uit 1950, opname in Parijs, King David en his Little Jazz met een uitzinnige Roy Eldridge in 'The Man I Love', of 'boppend' in Ellington's 'It Don't Mean A Thing'. Er is nu ook een gelegenheid om voor een spotprijzje (7 euro voor die vier cd's, bij V&D) Zoot tegelijkertijd op alt, tenor en baritonsaxofoon te horen in meerdere stukken van George Handy, tijdens de jaren vijftig. De jazzgeschiedenis ligt op straat, voor een habbekrats. (Jaap Lüdeke)

MELISSA STOTT The Picture Feet First/Leo Records

De cd 'The Picture' was een curieuze vondst in het nieuwste pakketje Leo Records-uitgaven. Normaal brengt Leo avant-garde en nieuwe muziek op het scherpst van de snede. Op het nieuwe sublabel Feet First komt nu een (tweede) cd uit van zangeres Melissa Stott. En die zingt 'gewoon' jazz. En dat is in deze context wel even wennen. Maar met haar prettig lichte en soepele stem neemt Melissa Stott je toch wel snel voor zich in. Bovendien schrijft ze haar eigen nummers, en doet niet de voor de hand liggende greep in het American Songbook. Het gekke is alleen dat me voortdurend het gevoel bekruipt: waar heb ik dit nummer nou toch vaker gehoord? Bijster origineel is het dus allemaal niet, een balladje hier, een bossa'tje daar. Maar met sympathieke begeleiders (voornamelijk Italianen) is het een degelijke cd geworden, en de blazers Stjepko Gut (trompet en bugel) en Matteo Raggi (rieten) weten de intieme zang van Melissa Stott subtiel en liefdevol te omspelen. (Herman te Loo)

THE HAGUE JAZZ QUARTET Used to be Jackson Lodebo Records (www.sts-digital.nl)

Bewondering voor vibrafonist Milt Jackson bracht Lodewijk Bouwens al jong - tot - de vibes. Na een decennium de Wereldomroep te hebben geleid, heeft hij nu tijd voor zijn jazz-hobby. Dat resulteerde onder meer in de cd 'Used to be Jackson' van het door hem geleide The Hague Jazz Quartet, waarvan de titelsong van Ray Browns pen is. Dit kwartet heeft een competente leider/vibrafonist, Lodewijk, een ervaren pianist, Frans van Asperen, een onhoorbare bassist Marcel Booij en een drummer die alles in de soep slaat, Klaas Balijon. Deze percussionist zorgt ervoor dat een mooie compositie van Ahmad Jamal, 'Night Mist Blues', wordt omgebouwd tot een Ramsey Lewis meestamper. Balijon kan er overigens niets aan doen dat hij veel te hard is opgenomen, maar dat had producer Alexander Beets kunnen herstellen in de eindmix. Bouwens schreef twee leuke stukken, 'Bags Calypso' en 'Blue Shuffle for Milt'. Ook hier is de drummer een slager die een fraaie biefstuk attaqueert met een botte bijl. In 'Calypso' soleert Bouwens goed, maar slaat de drumsolo nergens op. Het einde van 'Blue' wordt verknald door gerommel van de paukenist. Er blijven enkele interessante nummers over, waaronder 'Ain't but a few of us left' (van Milt Jackson) en het titelstuk 'Used to be Jackson'. Jammer, maar de cd gewoon opnieuw opnemen met een andere drummer, bijvoorbeeld Johnny Engels of Han Bennink, dan gaat Bouwens ook nog iets swingender spelen en komt alles in de sfeer van 'Bags'. (Han Schulte)

CD-RECENSIES VERVOLG

DICK DE GRAAF QUARTET Moving Target Soundroots Records

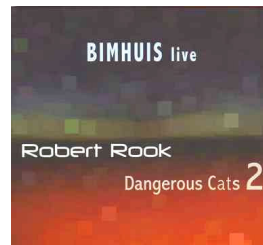
Dick de Graaf viert zijn 25-jarig jubileum met diverse concerten. Hij heeft zichzelf ook een mooie cd cadeau gedaan waarvan iedereen gelukkig kan meegenieten: 'Moving Target'. Naast Dick de Graaf op sopraan- en tenorsaxofoon staan Jeroen van Vliet (piano en Fender Rhodes), Guus Bakker (akoestische en elektrische bas) en Pascal Vermeer (drums). De Graaf zegt: "Bewegende doelen zijn moeilijker te raken".

Blijkbaar gaat de saxofonist graag nieuwe uitdagingen aan. Werkte hij in het verleden met werken van Franz Schubert en Jimmy Hendrix, nu is het rechttoe-rechtaan jazz met alleen eigen stukken. De Graaf kan heel mooi zacht spelen. Hij hoeft zich niet met decibellen te kwalificeren. Prachtig articulerend, spreken de composities voor zich. Diverse stukken zijn bewerkingen van andere projecten van de saxofonist. Ook zijn zes composities geïnspireerd door de muziek van de Hongaar Bela Bartok. Saxofoon en toetsen spelen de korte themaatjes vaak unisono. Bijvoorbeeld in 'Démasqué', waarin het vrolijke thema vlot voorbij komt. Pianist Jeroen van Vliet speelt trouwens een belangrijke rol op de plaat. Net als op Eric Vloeimans' laatste cd 'Gatecrashin'' volgt hij ook nu strak maar soepel de melodie van de sax. Ook laat hij weer horen snel te kunnen improviseren. Hoewel er volgens De Graaf weinig gerepeteerd is voor deze cd, klinkt het als een compact geheel. De elektrische en akoestische stukken vullen elkaar prima aan. Wie het album voor de tweede keer beluistert, wordt aangenaam verrast door het feit dat de composities in zijn/haar hoofd zijn achtergebleven. 'Moving Target' heeft haar doel bereikt; de luisteraar wordt gevangen door innemend saxofoonspel en een geraffineerd kwartet. (Peter J. Korten)

JOSHUA REDMAN Back East Nonesuch

Saxofoon, bas en drums; een moeilijke combinatie voor de saxofonist. Hij moet op zijn tenen lopen om de band bij te houden en er is geen ander harmonisch instrument, zoals een piano, dat voor rust kan zorgen. Joshua Redman speelt nu ook in die tribezetting. Vroeger deed hij dat al vaker in kleine clubs en restaurants. Met zijn nieuwe, zeer geslaagde cd 'Back East' keert hij terug naar die gewoonte. En hij keert ook terug naar 'east': New York. Over windstreken gesproken: Redman gaat verder op de weg die Sonny Rollins in 1957 insloeg met zijn trioplaat 'Way Out West'. Op 'Back East' spelen diverse ritmetandems: Larry Grenadier (b) met Ali Jackson (d), Christian McBride (b) met Brian Blade (d) en

Reuben Rogers (b) met Eric Harland (d). Ieder duo heeft zijn eigen karakter. Grenadier is herkenbaar aan zijn 'donkerbruine' sound, Blade is subtiel en Harland krachtig. Verder wordt er op enkele stukken meegeblazen door Joe Lovano, Chris Cheek en vader Dewey Redman, die kort na de opnamen op 75-jarige leeftijd stierf. Op de lessenaars stonden arrangementen van Joshua Redman. Hij bewerkte 'India' van Coltrane, 'East of the Sun' van Stan Getz en 'Indian Song' van Shorter. De leider bracht zelf ook vier verdienstelijke stukken in. Veel titels verwijzen naar streken die ten oosten liggen van New York; Redman liet zich beïnvloeden door het Midden-Oosten, Indonesië en Afrika. Dit album bevat muziek met een sterk verhaal en zal in de pers alle beschikbare sterren als waardering oogsten. Afsluiter is 'GJ' - een stuk van Dewey. Hij speelt het met Grenadier en Jackson. Het was de laatste muzikale ontmoeting van vader en zoon. Maar wat een prachtige herinnering. (Peter J. Korten)

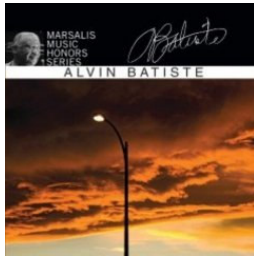
ROBERT ROOK Dangerous Cats 2 Ultimate Jazz

Kort na Robert Rooks cd 'Hymn for Fall' verschijnt nu 'Dangerous Cats 2'. De dubbel-cd is live opgenomen in het Bimhuis op 24 februari 2006. Het album is een vervolg op de cd 'Dangerous Cats'. Pianist Robert Rook liet het Amsterdamse publiek alle uithoeken van de vleugel zien. Hij speelt energiek en brengt de up-tempo stukken op een enthousiaste manier en in een eigen stijl. De eerste set speelt hij met zijn trio: Thomas Winther Andersen op bas en Dick Verbeeck op drums. De groep wordt in de tweede set - en dus op de tweede cd - aangevuld met de Canadese saxofonist Rob Armus. De band speelt overwegend standards. Robert Rook is zeker overtuigend in zijn benadering van deze klassiekers. Zo duikt hij direct na het thema van 'Autumn Leaves' in een intense improvisatie. Ook bij 'Dolphin Dance' van Herbie Hancock klinkt de waardering voor de oude meesters. Het kwartet begint de tweede set met een compositie van de leider: 'Monk is the man'. Dit stuk verwijst wat compositie betreft heel duidelijk naar de percussieve Thelonious Monk, maar de pianist imiteert niet het spel van zijn voorbeeld. Misschien is het wel wat ambitieus om een dubbel-cd uit te brengen van het concert. Natuurlijk geeft het een compleet beeld van die avond in Amsterdam, maar een uitgeknipte selectie van de sterkste stukken had voldoende kunnen zijn. Maar het is wel een portfolio van een 'Dangerous Cat'. (Peter J. Korten)

"Jazz is not entertainment. It's an art dealing with complicated and subtle things. It's not an easy listen. It involves close and open communication among musicians and a lot of trust onstage. That's partially what makes the music so powerful."

Michael Brecker (Downbeat, oktober 2004)

CD-RECENSIES VERVOLG

ALVIN BATISTE Marsalis Music Honors Series Marsalis Music (Universal)

Het is de bedoeling van Branford Marsalis om jazzveteranen zonder sterrenstatus als drummer Jimmy Cobb en klarinettist Alvin Batiste te eren door een cd te maken waarop hun muzikale kwaliteit professioneel naar voren komt. Het was niet de bedoeling dat Batiste, geboren in New Orleans in 1932, direct na het uitbrengen van zijn cd zou overlijden. Een hartaanval velde de componist en docent uit Baton Rouge vlak voor hij met Branford en Harry Connick Jr. zou optreden bij het New Orleans Jazz and Heritage Festival begin deze maand. Deze cd is een waardig afscheid van een musicus uit de New Orleans regio die de klarinet volwaardig integreerde in de nieuwe jazzrichtingen. Optredens met én Ray Charles én Canonball Adderley én Ornette Coleman én Billy Cobham stelden hem in staat alle jazzfacetten te integreren in zijn spel, dat ogenschijnlijk heel ontspannen lijkt, maar ver weg blijft van elk cliché, inclusief de commerciële clichés. Een klassieke opleiding en diploma gaven hem een grote voorgrond, die hij hier etaleert door een magnifieke toonvorming. In het lage register met een stevig zuiver en rond geluid. In het hoge zonder gesnerp en met een trefzekerheid en zuiverheid die alleen de groten beheersen, zoals John Carter, Jimmy Hamilton en Hammiet Bluiett, met wie hij optrad op het North Sea Jazz festival in 1984 als 'Clarinet Summit'. Branford, die les kreeg van Alvin, speelt in enkele stukken mee op sopraansax, er voor wakend dat hij zijn leermeester voor de voeten loopt. Een reeks Batiste-composities wordt onder de loep genomen van het open 'Clean Air' tot het aanstekelijke 'Salty Dogs'. Van free naar shuffle, het loopt soepel en klinkt uitermate natuurlijk. Gitarist Russel Malone, 'die in 'Bad Trad' een uitstekende solospurt neemt, pianist Lawrence Fields en het jonge tandem Ricardo Rodriguez (bas) en Herlin Riley (drums), geven hoogwaardige support. Zanger Edward Perkins is daarentegen geen verrijking. De manier waarop Batiste 'I Wonder Where Our Love Has Gone' fileert is magnifiek. Zijn toonvorming is ook hier onnavolgbaar. Another musicians musician has gone. (Han Schulte)

HARRY ALLEN Hits By Brits Challenge Records

Heel lang is tenorist Harry Allen voor mij lucht geweest, niet omdat ik hem haatte, maar eenvoudig omdat ik nog nooit van hem had gehoord. Tot hij een paar jaar geleden op North Sea verscheen en daar een redelijk soepele bijdrage leverde aan een of andere battle. Stan Getz zei ooit over de ultieme tenorsaxoonist: "Het moet iemand zijn met mijn tech-

niek, de ideeën van Al Cohn en de ritmiek van Zoot Sims." Die vent of vrouw is er nog steeds niet. En ook niet met de 'komst' van Harry Allen. Hij swingt wel, lijkt iets op Stan Getz, maar qua toon toch weer meer op Al Cohn. Allens spel heeft in de verte wel iets van de gedroomde tenorist maar de afstand is te groot om dat nog een keer te kunnen overbruggen. En toch is dit 'Hits By Brits' wel een lekkere cd. Bijzonderheid: de zoon van Al Cohn, dat is Joe, speelt hier gitaar. Van de aanwezige trombonist, John Allred, heb ik trouwens nog nooit iets gehoord en dacht meteen aan een synoniem. Klopt niet. Hij zat vroeger bij onder anderen Woody Herman en bestaat wel degelijk. Hij zal zo te horen wel platen van Carl Fontana in huis hebben. Zoiets. Harry Allen was 19 mei op het Breda Jazz Festival. Wie er onbedaarlijk van hem heeft genoten en zijn nieuwe cd zoekt, kan daar nu iets aan doen. (Jaap Lüdeke)

SAINKHO NAMCHYLAK Nomad Leo Records

SAINKHO NAMCHYLAK/ROY CARROLL Tuva-Irish Live Music Project Leo Records (www.leorecords.com)

Zangeres Sainkho Namchylak is dit jaar vijftig geworden, en dat is voor labelbaas Leo Feigin aanleiding om een verzamelcd van haar werk uit te brengen. In de hoestekst benadrukt hij de flexibele muzikaliteit van de diva uit Tuva. Ze is evengoed thuis in vrije improvisatie en jazz als in traditionele en wereldmuziek. En omdat dat vaak tamelijk gescheiden werelden zijn, wil hij de luisteraars die haar van één stijl kennen kennis laten maken met de andere. Een loffelijk streven, en zo is 'Nomad' een staalkaart geworden van La Namchylaks veelzijdigheid. We horen haar lieflijk kabbelende wereldmuziekjes zingen, maar ook optreden in spannende improvisatie-combinaties, zoals met wijlen bassist Peter Kowald en het Moskouse Tri-O, en jazz maken in het gezelschap van de Italianen Stefano Bollani (piano) en Maurizio Belli (drums). Het indrukwekkendst blijven de stukken waarin ze de meeste ruimte krijgt om haar eigen ding te doen, en dat gaat uit van de traditionele keel- en boventoonzang van haar vaderland Tuva (een voormalige Sovjet-republiek nabij Mongolië). In het solostuk 'Deep Blue' doorzoekt ze de donkerste krochten van haar stem, waarbij je jezelf afvraagt of dit toch echt geen man is, of dat er elektronisch aan gemanipuleerd is. Het resultaat is angstaanjagend en wonder-schoon tegelijk.

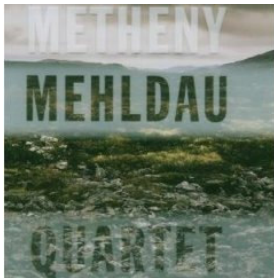
Op de tweede cd die Leo Records van haar uitbrengt, 'Tuva-Irish Live Music Project', is ze gekoppeld aan de Ierse elektronicaspecialist Roy Carroll. Het is een spannende confrontatie geworden tussen Ierse en Tuvaanse volksmuziek, en tussen stem en elektronica. In de openingssuite, 'From the Heart of Central Asia', toert Carroll vooral percussieve klanken uit zijn laptop. De dreunende trommel in 'Ceremony' suggereert een sjamanistisch ritueel, en Namchylaks zang sluit daar op hypnotische wijze op aan. Elders is het de boventoonzang van de zangeres die een natuurlijke biotoop vindt in de elektronische klanken. Pas in het slotstuk, 'Madness of the Night', gaat Carroll ertoe over om Namchylaks stem af en toe te sampelen en te bewerken. Hij doet het met mate, en terecht, want de rijkdom aan klanken in haar eigen instrument is al zo groot dat zelfs elektronica tekortschiet om die te benaderen. (Herman te Loo)

CD-RECENSIES VERVOLG

SAXAFABRA Saxafabra Cezariusz Gadzina W.E.R.F. 061

De formatie Saxafabra staat voor uiterst frisse klanken van een flink dubbelend saxofoonkwartet, versterkt met een tuba en een uitgebreid scala aan percussie-instrumenten. En daar ben je er nog niet mee, want de composities van saxofonist Gadzina (1966, en van Poolse afkomst) bepalen het bijzondere karakter van al zijn acht stukken op de cd 'Saxafabra'. De 'wind' draait voortdurend. Steeds veranderende klankkleuren maken hier de dienst uit. De resultaten zijn ook niet terug te voeren op aanstekelijke voorbeelden uit het rijke verleden. Gewoon onbevangen luisteren en met stijgende verbazing constateren dat Gadzina veel energie en creativiteit heeft gestoken in dit project. Hij heeft het de rieten ook niet gemakkelijk gemaakt. Er moesten hier en daar noten worden gevreten. Dat gebeurt met een in dit kader zeldzame discipline, in combinatie met een weldadig borrelende ritmiek en een 'bassende' tuba. Een uitzonderlijke productie is het waarmee je festivalbezoekers over de gehele wereld zou kunnen verblijden. (Jaap Lüdeke)

METHENY MEHLDAU Quartet Nonesuch

Op de omslag en binnenzijde van het boekje bij de cd 'Quartet' staan foto's van ruig, onontgonnen landschap. Gebied dat nog verkend moet worden, met brede horizon en weids vergezicht. Het is illustratief voor wat gitarist Pat Metheny en pianist Brad Mehldau ondernemen, met contrabassist Larry Grenadier en drummer Jeff Ballard als reisgenoten. Bij de verschijning van het duo-album 'Metheny Mehldau' (met enkele kwartetstukken) werd dit kwartetalbum (met enkele duetten) al aangekondigd. Beide zijn immers van dezelfde opnamesessies. 'Quartet' is ruiger dan het duo-album. Meer uitgesproken of misschien zelfs wel agressiever. Niet alleen vanwege de grotere bezetting maar ook in de composities. Zoals in 'Fear and Trembling' met een meer experimentele

expressieve intonatie, of in 'Towards the Light' waarin de gitaar-synthesizer van Metheny de ruimte laat zwellen. Zeven van de elf nummers worden gespeeld door het kwartet, de overige vier zijn duetten van Metheny en Mehldau. Een goede balans in het album. De meer ingetogen duetten vormen een fascinerend contrast met de kwartetstukken, die energiek zijn. 'Quartet' vormt in die zin ook een logisch vervolg op het vorige album. Het is als de voortgaande exploratie van het muzikaal idioom van Metheny en Mehldau, die naar het mij lijkt nog niet voltooid is. Ook omdat uitsluitend het openingsnummer door beiden is geschreven en de overige titels door Metheny en Mehldau apart zijn gecomponeerd. Mij dunkt dat verdergaande samenwerking ook tot meer gezamenlijk componeren zou kunnen leiden. Het is bijna onontkoombaar om het spel van Mehldau te vergelijken met dat van Lyle Mays, de pianist met wie Metheny al sinds de jaren zeventig samenwerkt. Niet in termen van beter of minder goed. Waar Mays meer in brede akkoordschema's speelt, horen we Mehldau in min of meer improviserende schetsen het contrast zoeken met het spel van Metheny. Dat ook maakt hun samenwerking en deze producties bijzonder. 'Quartet' staat terecht in de top van de lijsten. De hooggespannen verwachtingen worden zonder meer waargemaakt. (Frank Huser)

MICHEL CAMILO Spirit of the Moment Telarc Jazz

Pianist en bezig componist Michel Camilo was de keren dat hij in Den Haag speelde steeds goed voor een volle zaal en bleek een ware publiekslieveling te zijn. Charmante vent die piano kon spelen en dat blijktens de cd 'Spirit of the Moment' niet is verleerd. Camilo is 4 april 1954 geboren in Santo Domingo, hoofdstad van de Dominicaanse Republiek, en gelegen in het Caribisch gebied. Toen de jonge Camilo op de radio 'Tea for Two' hoorde van Art Tatum, besloot hij op staande voet jazzmusicus te worden. Zij studie verliep vlot en inmiddels is hij al jaren een beroemdheid. 'Spirit of the Moment' kenmerkt zich door een uitgebalanceerd repertoire. 'Nefertiti' van Wayne Shorter, 'Nardis' van Miles en Bill Evans, plus 'Giant Steps' van Coltrane worden afgewisseld met eigen composities waarin zijn exotische invallen een voorname plaats innemen. Camilo: "For me, it means coming to the music with a jazz head, while using my roots to create new sounds and new horizons." Het trio met bas en drums is hecht en kan rekenen op een grote schare fans. Misschien heeft dat ook te maken met zijn beminnelijke glimlach tijdens optredens. Niet alleen dat. Want Michel Camilo heeft ook de beschikking over een forse linkerhand. Daar hou ik van. (Jaap Lüdeke)

CONCERTVERSLAGEN

HET WILLIAM PARKER QUARTET EN RAINING ON THE MOON

Bezetting: Leena Conquest (voc), Lewis Barnes (tp), Rob Brown (as), William Parker (b) en Hamid Drake (dr).

Plaats en datum: 27 april 2007, Bimhuis te Amsterdam.

FREE-JAZZ IN OPTIMA FORMA

William Parker deed 27 april het Bimhuis aan met zijn eigen kwartet en met 'Raining On The Moon'. Die laatste formatie bestaat uit de musici van het kwartet plus zangeres Leena Conquest. Het Bimhuis was slechts half vol. En dan waren er ook nog veel Japanners en Engelssprekenden. De pure free-jazz trekt te Amsterdam nu eenmaal weinig volk.

Vóór de pauze speelde 'Raining on the Moon', Parkers band met zangeres Leena Conquest, zonder dat er sprake was van begeleiding. De bijdrage van de zangeres vormde één geheel met de ingewikkelde interactie van de band, met de onvoorspelbare wisselingen die deze muziek vereist. Haar teksten - weliswaar niet erg bijzonder - gingen naadloos over in moeiteloze scat-vocals (zoals ik ze alleen eerder van Ella hoorde). Wanneer zij zweeg danste zij rond als een bezeten voodoo-priesteres.

Parkers free-jazz staat voor vrije collectieve improvisatie; vlak op elkaars lip, zonder elkaar in de weg te zitten. Polyfonie waarbij de afgesproken of uitgeschreven delen open blijven, ontvankelijk voor het onverwachte. Onvoorspelbare wendingen, uitmondend in nieuwe 'streams of energy' van grote intensiteit. Er zijn weinig echte solo's; deze collectieve improvisatie streeft als vorm naar het onpersoonlijke (ego-loze) omdat steeds het gezamenlijk ontdekte pad wordt ingeslagen. Immers...niemand hoeft zichzelf te bewijzen. Alleen top-musici zijn hiertoe in staat en in feite soleert iedereen continu.

Parker en drummer Hamid Drake, de gelukkigste ritmesectie sinds Hayden en Higgins, waren routineloos alert waarbij elke vondst telde, zolang het maar bijdroeg aan de swing en de soul en de wonderlijke verrassingen die het wezen zijn van free-jazz. Hier beslist geen vrijblijvend gepingel, het overloze voort-borduren, de leuke grapjes of de duidelijke toevalstrekkers die deze muziek zo'n slechte naam hebben bezorgd. Ook de chaos die (onvermijdelijk) af en toe optrad bleef functioneel.

Na de pauze werd er zonder zangeres muzikaal gebrainstormd en schoot het William Parker Kwartet als een raket naar de 'regenachtige maan' om ten slotte een zachte landing te maken met de terugkeer van de zangeres. Hopelijk komt William Parker snel terug.

(Rik Lina)

ZOEKFUNCTIE OP JAZZFLITS-WEBSITE

Op de **JAZZFLITS**-website kunt u alle oude nummers inzien. Om het u gemakkelijk te maken staat een zoekprogramma van Google op de site. U kunt daarin uw zoekterm tikken en krijgt vervolgens een overzicht van alle nummers van **JAZZ-FLITS** waarin het gezochte voorkomt.

**JAZZ
INTERNATIONAL
RDAM**

**Concerttips van
Peter J. Korten**

NORTH SEA ROUND TOWN FESTIVAL 30 juni - 16 juli

Onder de naam 'North Sea Round Town 2007' staat een groot aantal Rotterdamse podia, voor en tijdens het North Sea Jazz Festival, in het teken van de jazz. Er zijn maar liefst meer dan honderd optredens. Hieronder een paar hoogtepunten:

Fotoboek en tentoonstelling jazzfoto's 30 juni tot 26 augustus

Presentatie van het fotoboek 'Jazz' van Ed van der Elsken. Tentoonstelling van jazzfoto's van Ed van der Elsken. (Het Nationaal Fotomuseum)

North Sea Jazz Festival for Kids

11 juli

Een evenement in samenwerking met het North Sea Jazz Festival. Dit muziekspektakel bestaande uit voorstellingen, optredens en workshops, biedt een swingende, gezellige en ook leerzame middag. Het is bedoeld voor kinderen vanaf 7 jaar, maar ook de ouders zullen zich uitstekend vermaken. (Lantaren/Venster)

Jazzheldinnen aan de Maas

13 juli, Xandra Willis en Saskia Groenenberg

14 juli, Frederike Schonis en Sunniva Majoor

15 juli, Margriet Sjoerdsma en Marloes Jager (Café Brasserie Dudok Rotterdam)

13 juli, Frederike Schonis en Sunniva Majoor

14 juli, Margriet Sjoerdsma en Marloes Jager

15 juli, Xandra Willis en Saskia Groenenberg (Festivalcafé Floor)

En verder:

6 juli, 22:00 uur, Dick de Graaf Quartet
Deliplein, Veemhuizen Steenweg

11 juli, Steve Coleman and Five Elements
Lantaren/Venster

12 juli, Rotterdam Jazz Orchestra met James Carter, Monsieur Dubois met Anton Goudsmit en DJ Maestro.
Las Palmas

12 juli, Stefan Lievestro Quintet
Tiki's, Hartmanstraat

14 juli, Bert van den Brink. Nu eens geen piano, maar solo op het grote en kleine orgel van de Laurenskerk.

15 juli, Monsieur Dubois
Zomerpodium WMDC/Buitenpodium Delfshaven

15 juli, Panchito
Buitenpodium Noordereiland, Van der Takstraat

Binnenkort wordt het volledige programma bekendgemaakt op www.northsearoundtown.com.

CONCERTVERSLAGEN VERVOLG

DIZZY GILLESPIE ALL STAR BIG BAND

Bezetting: onder anderen Antonio Hart (as), Claudio Roditi (bugel) Roberta Gambarini (voc), James Moody (ts) en Slide Hampton (tb, leider).

Plaats en datum: 8 mei 2007, Concertgebouw te Amsterdam.

BEBOP SPOKEN HERE

Al vanaf het begin met 'Hot House' van Tadd Dameron was het duidelijk: de rest van de avond zouden de 'verminderde kwinten' je links en rechts in en om de oren vliegen. Nostalgie dus. Die intervallen deden vooral hun intrede in de bebop, hoewel Parker en Gillespie niet de uitvinders waren. Duke Ellington gebruikte ze, wat de jazz betreft, in 1940 al in zijn compositie 'Ko-Ko'.

De tournee van de bigband duurt totaal drie weken en in Amsterdam, halverwege de toer, kon je al vaststellen dat de secties grote saamhorigheid aan de dag legden. En toch is een speciale vermelding van de heren trompettisten zeker op zijn plaats. Bij de saxen blies altist Antonio Hart een respect afdwingende solo in Monks 'Round Midnight'. Met veel lef daalde hij af in de harmonische spelonken van het waarlijk niet eenvoudige stuk. Claudio Roditi deed daar op bugel eigenlijk niet voor onder in 'Without You-No Me (To Dizzy)', werk van de overigens niet aanwezige Jimmy Heath. Zangeres Roberta Gambarini was er ook en bleek nog steeds te beschikken over een stel 'grote' oren, maat: Europa Cup. Samen met Moody (82) was er een amusante scat, inclusief een goedlopend chase-chorus, in Dizzy's 'Blue'n Boogie'. Dat waren weer eens scatters die ermee overweg konden.

Moody's bijdragen op tenor bleven wat achter bij de altijd hoge verwachtingen. Hartproblemen van vorig jaar, zeven stensen geplaatst, zullen daar wel mee te maken hebben. Het uitverkochte Concertgebouw genoot met volle teugen en dwong een pittige verlenging af in de vorm van een uitzinnige 'A Night in Tunisia'. Eerder op de avond klonk het onvermijdelijke 'Manteca'. Het werd door leider Slide Hampton aangekondigd met: "I never go back to Bagdad". (Jaap Lüdeke)

THE SUPER QUINTET

Bezetting: David Murray (ts) Graig Weston (tb), Jan Kuiper (git) Jamaladeen Tacumah (el.b) en Calvin Weston (dr).

Plaats en datum: 26 april 2007, Harmonie te Leeuwarden.

DUBBELCONCERT DOOR ÉÉN GROEP

Als slotconcert van organisator Hothouse Redbad stond dit seizoen The Super Quintet op het programma. Het optreden leek al tijdens de eerste set wat te verzanden. Dat lag niet aan de slechte aansluitplug van de elektrische bas van Jamaladeen Tacumah; dat probleem was in tien minuten geklaard. En ook niet zozeer aan het niet echt lekkere geluid dat uit de monitor van de slagwerker klonk. Al leidde dat ertoe dat saxofonist David Murray op een gegeven moment gewoon in zijn eentje heel boeiend aan het spelen was en de overige muzikanten bezig waren met het geluid voor de drummer. Het kwam omdat de heren niet echt lekker met elkaar leken te willen of kunnen spelen. Wie zijn beurt had gehad, verliet het podium. Vooral de trombonist en de saxofonist handel-

den zo. Tijdens het tweede stuk, een solo voor de bassist op Ornette Colemans compositie 'Tacumah's Song', verdween iedereen doodleuk van het podium. Later bleek dat de musici wel degelijk prima konden samenspelen. Toch had ik de eerste set soms het gevoel dat er geen binding in de muziek was. Dat kwam doordat Calvin Weston de slagwerker vrij sterk zijn eigen gang ging. Daardoor werd het geheel niet echt een eenheid. Verrassend was wel dat hij steeds weer op tijd de breaks er in sloeg die nodig waren.

Na de pauze bleek dat The Super Quintet iets anders en plan was dan weer met free-funk aan de gang te gaan. Jan Kuiper, de gastheer en leider van de groep, vertelde dat ze met een bus toerden en dat er voortdurend meer mensen meegingen. Zo was nu ook de Afrikaans-Amerikaanse dichter Zirh(?) uit Chicago bij de groep gekomen. Dus kregen we een performance van een dichter tijdens een jazzconcert. Vervolgens kreeg de gitarist uit Oudkerk de gelegenheid om zijn kunnen te tonen op Curtis Mayfields soulsong 'People Get Ready'. Dat deed hij integer, intiem en poëtisch. Tacumah zette daarna in de maat, op zijn elektrische bas een groove-je in en het nummer werd met zijn vijven nog eens even mooi doorgespeeld. Gezamenlijk zongen ze de gospel en soleerden in dezelfde sfeer als Jan Kuiper. Zonder spierballenvertoon, maar gewoon recht uit het hart. Zelfs trombonist Graig Weston kreeg aan het slot van het concert nog de gelegenheid om zijn belijdenis te doen. Hij plengde tijdens een meeslepend gezongen eerbetoon aan een aantal Afrikaans-Amerikaanse jazzmusici bier als offer. Zo eindigde het concert als een inspirerende godsdienstoefening. (Hessel Fluitman)

JAZZXPRESS; MEER JAZZ FESTIVAL

Bezetting JazzXpress: Eric Ineke (dr), Rik Mol (tp), Rob van Bavel (p), Marius Beets (b) en Sjoerd Dijkhuizen (ts).

Plaats en datum: 12 mei, Meer Jazz Festival te Hoofddorp.

Duizend kilometer moesten ze overbruggen om, startend in München, op tijd aanwezig te zijn voor hun optreden tijdens het Meer Jazz Festival in Hoofddorp. Het lijkt op Amerikaanse toestanden, duizend mijlen rijden voor een gig, en dan weer huiswaarts. Niemand van de JazzXpress leek er last van te hebben. Wél, in de Galerie van De Meerse, werd er getobd met de techniek. Het bleef daar drie dagen schipperen met de juiste balans. De muziek vergoedde veel. 'Chick's Tune', van Chick Corea en gebaseerd op 'You Stepped Out Of A Dream', gaf iedereen de gelegenheid die duizend kilometers eruit te persen. Rik Mol, 'Long Tall' Sjoerd Dijkhuizen, Rob van Bavel, Marius Beets en de leider deden wat ze zo goed kunnen: swingen. Teren de meeste groepen meestal op repertoire van hun nieuwe cd, dat was hier niet het geval. Opmerkelijk was een nieuwe bijdrage van Marius Beets met de titel 'Aotearoa', Maori-taal voor Nieuw-Zeeland. De tweede set begon met een arrangement van Rob van Bavel op het meer dan vlotte examenstuk 'Cherokee'. Staat ook niet op de cd. JazzXpress overtuigde, zonder meer. Een dag later was er op het Meer Jazz Festival nog onder meer ruimte voor het gewilde duo Bert Van den Brink en Jesse van Ruller. Die zondag kreeg Greetje Kauffeld de Meer Jazz Prijs en zong ze een mooi ingetogen set met het trio van Cees Slinger. Er was een overweldigend muzikaanbod in swingend Hoofddorp. Wederom een geslaagd jazzfestijn dat jaarlijks meer bezoekers trekt. (Jaap Lüdeke)

CONCERTVERSLAGEN VERVOLG

CUONG VU & SCRATCH EN CHRIS SPEED

Bezetting: Cuong Vu (tp), Stomu Takeishi (b), Ted Poor (dr) en Chris Speed (kl en ts).

Datum en plaats: 12 mei 2007, Jazz International Rotterdam, Lantaren/Venster te Rotterdam

STERK IN HET FUNKY EN GROOVENDE IDIOOM

Het maandprogrammaboekje vermeldde: 'meditatieve, rustige muziek met funkinvloeden'. Laat dat meditatieve en rustige maar gerust weg. Trompettist Cuong Vu (1964, Saigon) had andere plannen: hij stelde het gehoorvermogen van het publiek danig op de proef.

Cuong Vu is een vernieuwende en uitdagende muzikant en speelde avant-gardis-tische fusie. Lange noten voorziet hij van subtiele, maar ook heftige effecten. Sommige frasen werden opgenomen en achteruitgespeeld weergegeven. Er klonk veel echo in dat oude podium aan de Gouverneestraat en de vele decibellen beproefden de bouwkundige staat van het pand behoorlijk. De bandleiden pasten prima bij elkaar. Allen speelden heftig, organisch en met veel lef. Het repertoire bestond uit stukken van Vu's nieuwe cd 'It's Mostly Residual' en nieuw werk "nog zonder titel". Vu speelde steeds de thema's unisono met saxofonist Chris Speed, maar zodra er geïmproviseerd kon worden, ging Speed 'los' en strooide hij met tegendraadse noten. Cuong Vu hield de noten wat langer aan terwijl bas en drums tekeergingen. Stomu Takeishi is een virtuoos op zijn fretloze basgitaar en het slagwerk van Ted Poor was geweldig. Hij is wat meer pop-georiënteerd en sloeg hard en strak. Hij was overigens zo verstandig oorproppen te gebruiken! Deze mannen zijn heel sterk in hun funky en groovende idioom. Gelukkig zit een programmaboekje er wel eens naast.
(Peter J. Korten)

IN DE VOLGENDE JAZZFLITS ONDER MEER:

Cees Schrama – Cees Schrama krijgt speciale aandacht tijdens het komende Gooise festival De Muzen.

Flemish Jazz Meeting – Komende Flemish Jazz Meeting vindt niet meer alleen in Brugge, maar ook in Gent plaats.

Yoshi's – Californische jazzclub Yoshi's krijgt in San Francisco tweede vestiging.

Wynton Marsalis – Wynton Marsalis produceert documentaire over jazzlegende Buddy Bolden.

ToBe Big Band Battle – Vijf finalisten van Papendrechtse ToBe Big Band Battle bekend.

Wayne Shorter – Wayne Shorter ontvangt 21 juni de Concertgebouw Jazz Award 2007.

JAZZRADIO ALS PODCAST

LE GRAND JAZZ

WWW.RTBF.BE/PODCAST/INDEX.HTM

NEW YORK CALLING

Door Paul Blair

JOE CHAMBERS: ANYTHING BUT RETIRED

Every working musician has a professional resume of some sort: "Recorded with..." "Worked with..." Once shared a stage with..." and so on. Percussionist Joe Chambers' curriculum vitae, though, is truly exceptional, listing important past associations with Dizzy Gillespie, Sonny Rollins, Eric Dolphy, Herbie Hancock, Wayne Shorter, Bobby Hutcherson, Chick Corea, Sam Rivers, Charles Mingus, Max Roach, Andrew Hill, McCoy Tyner, Freddie Hubbard, Archie Shepp, Joe Henderson, Harold Land, Chet Baker, Art Farmer and other instrumentalists of that stature.

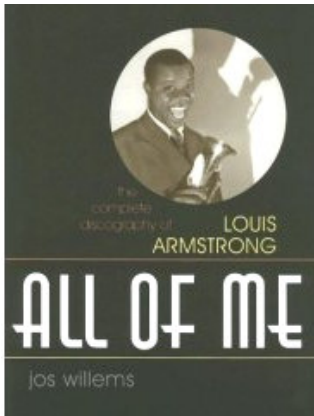
Chambers taste and rhythmic drive were initially displayed on a series of Blue Note albums issued during the 60s and 70s. His recorded debut was, in fact, on a celebrated 1964 Hubbard lp called 'Breaking Point'. Soon thereafter, he was a vital member of the groups heard on Hutcherson's 'Components' (1965), Hill's 'Compulsion' (also 1965) and Shorter's 'Schizophrenia' (1967). "It's really difficult for me to recall individual sessions," he says now. "That was a really busy period, almost like a blur. But it's still a pleasure to listen to those records, even four decades after they were cut." Pressed to name a few that he especially admires, he cites Rivers' 'Contours', Tyner's 'Tender Moments' and Henderson's 'Mode For Joe'.

Did any of those landmark albums document actual working bands? "Rarely," he says. Usually they were assembled especially just for those sessions. But they sounded like working groups because there'd always be three, four or five days of rehearsals at a studio on Broadway and W. 89th St. before we'd go out to Van Gelder's to record. A few ensembles did perform elsewhere - those led by Joe Henderson and Kenny Dorham come to mind - but they were exceptions." Chambers says that a love of drumming came early for him. "I used to play pots and pans when I was little. At four, I was already setting them up around me as a kit, so the instincts were obviously there. Maybe it was a case of the instrument picking me, instead of the other way around." He earned an undergrad degree from the Philadelphia Conservatory of Music; contributed to that wealth of great Blue Notes throughout the 60s; joined Max Roach's percussion ensemble M'Boom as a charter member in 1970; worked with pianist Tommy Flanagan and bassist Reggie Workman in the Super Jazz Trio; and co-led a group with organist Larry Young in the late 70s. He's since done scoring work for film director Spike Lee, too; 'Mo' Better Blues' was one such effort. Yet given his sterling reputation, Chambers has recorded surprising few albums under his own name. A well-received 1998 Blue Note entitled 'Mirrors' contains spirited playing by altoist Vincent Herring and trumpeter Eddie Henderson, and allows him to display his skills as composer, pianist and vibraphone player. 'Urban Grooves', released in 2002, is somewhat more reflective in overall tone than you'd expect from a drummer-led date with that title. Then last year's 'The Outlaw' (Savant) served to raise his profile a bit further, with a mixture of boppish and Latin tunes, plus a few tracks that verge on moody fusion. On this one, his vibes playing gets special prominence. "There'll be another album recorded soon for Savant," reports Chambers. "In fact, I'm writing it now. Same basic framework. Pretty much the same instrumentation and variety."

Paul Blair is editor of the New York jazz monthly called *Hot House* and also a tourguide who leads jazz-focused walking tours in Manhattan and Brooklyn. For details, visit www.SwingStreets.com.

JAZZ IN DE OUDE STIJL

Door Gerard Bielderman

JOS WILLEMS' ARMSTRONG DISCOGRAFIE

Bijna een jaar geleden verscheen het boek dan eindelijk: de nieuwe Louis Armstrong discografie 'All of Me' door de Belg Jos Willems. Het boek is opgedragen aan Karl Emil Knudsen, de baas van Storyville die zoveel jazzplaten en -boeken heeft uitgegeven en die in september 2003 overleed. Het is een monumentaal boek geworden van maar liefst 447 pag., boordevol met informatie.

In zijn inleiding geeft Willems heel duidelijk aan dat de eer hem niet alleen toekomt, immers zonder de hulp van de vele enthousiaste verzamelaars was dit boek nooit zo volledig geworden. Nou ja, volledig... Dat zal een Armstrong-disco wel nooit worden, want als er een jazzmuzikant is van wie zoveel is en nog steeds wordt uitgebracht, dan is het Satchmo wel. De basis van dit boek is 'Boy from New Orleans', de Armstrong-discografie uit 1981 van de Fin Hans Westerberg. Maar er waren ondertussen diverse anderen bezig, zoals Hans Georg Klauer (Duitsland) en Irakli de Davrichewy (Frankrijk) en daarmee doe ik anderen te kort, want Willems noemt ruim zestig boeken die hij geraadpleegd heeft. Voor in het boek vinden we introducties van Dan Morgenstern en George Avakian (de Columbia opnameleider). Daarna vertelt Willems hoe hij in de loop der jaren te werk is gegaan en waar hij zijn inspiratie vandaan haalde. Na de uitleg over de lay-out en afkortingen noemt hij alle mensen die hem geholpen hebben, zo'n 75 personen. En van hen pikt hij er een twintigtal uit om nog eens extra te bedanken. En dat is heel terecht, want zonder hulp van velen was het hem nooit gelukt!

De lay-out is zoals we die tegenwoordig gewend zijn: orkestnaam, plaats en datum van de sessie, links de titels (al of niet met matrisnummers) en rechts waarop ze zijn uitgebracht. Heel prettig is dat per titel wordt aangegeven om welk soort geluidsdrager het gaat: 78-toeren, 45-toeren (singles en ep's), lp (25 en 30 cm), cd, video, dvd, transcriptie. En de diverse uitgaven worden alfabetisch weergegeven. Al die plaatnummers achterhalen en uittikken was waarschijnlijk het meest vervelende werk. Ik heb eens geteld hoeveel uitgaven er genoemd worden achter bijvoorbeeld de 'St. Louis Blues' van het Carnegie Hall concert in New York op 8 februari 1947: 61 stuks!

Dat het een onmogelijke opgave is om compleet te zijn bleek toen ik een van mijn eigen cd's pakte (zo'n goedkoop ding van een paar euro zonder discografische informatie) om te checken of die erin stond. Het was een Engelse cd op het Pulse-label uit 1996. En tot mijn verrassing wordt hij niet vermeld, daarentegen wel een andere Pulse-cd. Dit is geen kritiek maar slechts om aan te geven hoe moeilijk het is om volledig te zijn. Een heel interessant onderdeel wordt gevormd door de opmerkingen bij diverse sessies, waarin aangegeven wordt wat er met sommige titels aan de hand is. Zo wordt nu steeds duidelijker hoe de Amerikaanse Columbia vooral in de jaren vijftig eindeloos aan het knippen en plakken is geweest en hoe studio-opnamen als live werden uitgebracht. Ook is duidelijk dat (bijna) alle muziek daadwerkelijk beluisterd is om de verschillen tussen diverse takes te verklaren. Natuurlijk zijn er indexen van de tune-titels (met componisten) en de musici.

Aan het eind van het boek vinden we een 'guide to the Armstrong bands', eerst van Armstrongs orkest tussen 1935 en 1947, daarna van de All Stars van 1947 tot 1971. Daarin wordt zo nauwkeurig mogelijk vermeld wie wanneer bij de band kwam en weer vertrok. Dit gedeelte van het boek werd samengesteld door de Zweed Håkan Forsberg.

Conclusie: een fantastische discografie, zeer duidelijk gedrukt. Er is een uitgave met hard kaft en een als paperback. De prijs varieert tussen de 50 en 80 euro.

All of Me - The Complete Discography of Louis Armstrong (Studies in Jazz, No.51), uitgegeven door The Scarecrow Press, Inc. 2006. ISBN-13: 978-0-8108-5730-8 (paperback)

Gerard Bielderman is jazzdiscograaf (<http://home.tiscali.nl/tradjazz>) en onder meer medewerker van Doctor Jazz.

COLOFON

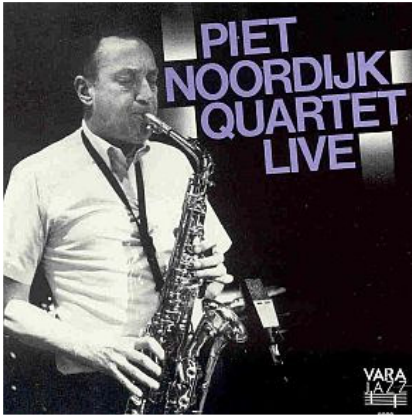
JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Redactie:** Hans van Eeden, Sandra Sanders, redactie@jazzflits.nl. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Gerard Bielderman, Hessel Fluitman, Frank Huser, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Ton Luiting, Jan J. Mulder en Han Schulte. **Fotografie:** Tom Beetz en Tony Daenen. **Bijdragen: JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. De redactie is niet inhoudelijk verantwoordelijk voor de bijdragen van medewerkers. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **Beheerder website:** Henk de Boer. **Aan JAZZFLITS kunnen geen rechten worden ontleend.**

JazzFlits heeft een nieuw logo. Het is ontworpen door Remco van Lis. Remco, hartelijk dank!

ACHTERGROND

TOPALTIET PIET NOORDIJK 75 JAAR: SCHERPE BEBOPPER EN LYRISCHE TROUBADOUR

Altsaxofonist Piet Noordijk wordt 25 mei 75 jaar. Reden voor JazzFlits om zijn loopbaan de revue te laten passeren. Han Schulte kijkt terug, maar ook vooruit.

Door Han Schulte

Rotterdam was Piet Noordijks geboorteplaats en thuishaven. Hij woonde tot zijn 39ste in het ouderlijk huis in Rotterdam Zuid, omdat hij tot de dood van zijn moeder voor haar zorgde. Daar stond hij luttele weken voor zijn achtste verjaardag 's morgens vroeg om 04.00 uur in pyjama op straat met de kat in zijn armen en zag en hoorde de Duitse bommenwerpers overvliegen richting het centrum. Die dinsdag 14 mei 1940 was fataal voor de havenstad en de nekslag voor ons land. Nooit heeft hij toen kunnen denken, dat hij ruim veertig jaar later als prominent lid van het Metropole Orkest de prachtige altsaxosolo in 'One Day I'll Fly Away' zou spelen voor het KLM album 'First In The Air'. Laat staan, dat hij kon vermoeden Nederlands allerbeste altsaxofonist te worden in de jazz en in de lichte muziek. Over enkele dagen wordt Piet 75 jaar (*25.5.1932) en hij speelt dagelijks nog fel als de duivel, snel als de bliksem, scherp als een scheermes en lyrisch als een troubadour. Dat valt te controleren, want op 25 mei vindt in het Bimhuis in Amsterdam het 'Piet Noordijk 75th Birthday Concert' plaats. Die avond en nacht wordt de Piet Heinkade de Piet Noordijkkade met 'Piet's Groove', zijn kwintet met Jack van Poll op orgel, met het originele Misha Mengelberg/Piet Noordijk Quartet, waarin als 'nieuw' hun allereerste bassist Ruud Jacobs, en met het Piet Noordijk Boptet, waarin de jonge trompetgod Rik Mol plus de heren Beets op bas en piano. Het programma etaleert de veelzijdigheid en vitaliteit van deze harde werker. Dit najaar gaat Piet op pad voor achttien JazzImpuls-dubbelconcerten in het hele land: zijn Boptet speelt steeds voor de pauze en het trio van de eveneens in Rotterdam geboren jazzdiva Rita Reys treedt op na de pauze. Piet gaat - evenals Rita - door waar andere musici al lang ophielden. Een muzikale loopbaan stond hem als jongen absoluut niet voor ogen. In de NPS tv-documentaire 'Piet Noordijk: 50 jaar sax' (1997) vertelde hij, dat toen het hoofd van de lagere school hem vroeg wat hij wilde worden, hij dat absoluut niet wist. Het was zijn zeventien jaar oudere broer Kees, die platen van tenorist Coleman Hawkins en altist Johnny Hod-

ges draaide, die hem na WO II de eerste lessen op klarinet gaf. In de daaropvolgende privé-lessen van de heren Steenwijk en Bijsterveld (ex-lid van de Mariniers Kapel) studeerde Piet de klarinetconcerten van Mozart in. Ook ging hij viool spelen. In het Rotterdams Kamerorkest van Piet Ketting was hij als klarinettist niet welkom vanwege zijn jazzachtergrond. Een attente dame in het R.K.O. stuurde hem rechtstreeks naar het Rotterdams Conservatorium, waar hij les kreeg van docent Vlag en in 1954 het orkestdiploma klarinet behaalde. Broer Kees zat ondertussen al lang in het muzikale schnabbelcircuit en trok Piet mee. Als puber speelde Piet, met zijn veel oudere broer op accordeon, zijn eerste concerten in een café op de Rotterdamse Diergaardesingel. Zijn vader was werkeloos en de vijftien gulden die hij daar in een weekende verdiende met het spelen van stukken van Artie Shaw, zoals 'Concerto for Clarinet', gingen rechtstreeks naar zijn ouders.

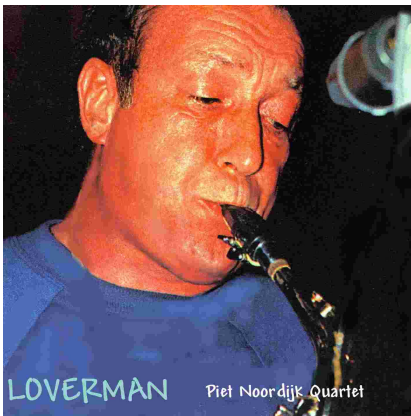
In 1947 kreeg Piet opdracht van Kees 's avonds met een altsax op de geboekte schnabbel te verschijnen, waardoor hij in één handomdraai altist werd. De bebopmuziek van altsaxofonist Charlie Parker begon op dat moment hier door te breken. Bij de platen die KLM-piloten uit New York meenamen op bestelling van radioman Pete Felleman, zaten ook de nieuwste van Parker. Op 19 augustus 1947 werden Parker en Dizzy Gillespie gedraaid in Fellemans zojuist gestarte VARA-radioprogramma 'Swing & Sweet from Hollywood and 52nd Street'. Was Buddy DeFranco Piets klarinetidool, Parker werd zijn alt-hero. Een allround muzikant, die jazz, klassiek en lichte muziek kon spelen, viel op. Het ongelooflijk populaire Eddy Christiani en Frans Poptie combo lijfde hem in en trok door het hele land, waardoor zijn bekendheid met sprongen steeg. Op 24 augustus 1954 moest hij in militaire dienst. Een lastige periode, want musici - zo stelt Piet - houden niet van het doden van mensen. Met het RAO Variété onder leiding van kapitein Ewijk trok hij drie dagen per week langs de talrijke landmachtkazernes in het land om de tijd voor de dienstplichtigen te doden. In deze cabaretgroep leerde hij Frans van Dusschoten, René van Vooren en de jazzpianisten Rob Madna en Frans Elsen kennen.

Zijn jazzplaten hadden gezien de kwaliteit een veel bredere verspreiding verdiend. De cd 'Piet Plays Bird!' met strijkkwartet is zonder meer van wereldklasse.

In januari 1956 zwaaide hij af, waarna hij met broer Kees het Piet Noordijk Dans en Showorkest begon, dat tot 1962 bestond. Dit kwintet trad vooral in nachtclubs op. Zeven dagen per week speelden zij een ijzersterk repertoire van hitparadesongs, tango's, jazz, Italiaanse meezingers, hill-billy en country medleys en andere vrolijk makende stukken voor publiek en artiesten. Hoogtepunt was Earl Bostics sensuele hit 'Flamingo', dat op het lijf van strippers geschreven was, maar Piet wekelijks een zwart pak bezorgde, omdat hij liggend op de grond in een witte showoufit het avond aan avond vertolkte. Kees speelde prachtig Piazzolla-achtig accordeon en viool, Piet tenor, alt en klarinet, Loek Snoeks en later Rudy Pieters piano, Joop Haans bas en de Groninger Fons Limberti drums (later volledig spoorloos), opgevolgd door Tony Viola. En alle instrumenten wisselden als dat nodig was. Piets populariteit steeg door het radiowerk met Pia Beck en Frans Poptie en vooral dat met het Ger van Leeuwen kwartet, waar hij Kees Bruyn opvolgde, voor de VARA-radio.

ACHTERGROND VERVOLG

In de Rhythme-polls scoorde hij jarenlang de eerste altsax plaats, hetzij door lezers, hetzij door de redactie zo gewenst. In 1961 maakte hij bij CNR zijn eerste twee plaatjes onder de door Poptie bedachte schuilnaam 'Shorty van Dam and his Mad Five' met Piet op tenor, Van der Snoek piano, Viola drums, Eddy Sanchez vibrafoon en Tonny Herber bas. Geen jazzrepertoire, dat werd wel gespeeld door de Wessel Ilcken All Stars van 1956 op de beroemde 'Jazz Behind The Dikes 3' - plaat: het Messengers-achtige 'The Goofer' van Rob Pronk en de standard 'Jeepers Creepers', waarin Piet een volwaardige altsolo produceerde. Veel platen volgden in het lichte genre met Frans Poptie, Tonny Eyk, de Pim Jacobs Music-all-in' sessies en onder zijn eigen naam: 'Saxophone', 'Sunrise on the Shore', 'Prototype' en 'Just When I Needed You Most' met 'Piet's Raggae' ook op maxisingle en het verzamelalbum 'The Best of Piet Noordijk'.

Piet Noordijk Quartet - Loverman

Altijd kwam de vraag van jazz-zijde: waarom dat populaire repertoire? De reden is simpelweg, dat Piet zich niet wil laten kooien. En daar komt bij, dat Piet niet van jazzoptredens alleen kan leven. Na een periode met de Millers speelde hij vanaf 1962 bij alle (radio en tv)orkesten waarmee meestal ook platen gemaakt werden: de Ramblers, Tom Kelling, Malando, Wim Kuilenburg, de Stork Town Dixie Kids (met Piet op tenor en Han Bennink op drums), de Skymasters, het Ruud Bos orkest, alle Tony Nolte orkesten, het Dick Bakker Orchestra en het Metropole Orkest. In de jazzsector werkte hij met het Misha Mengelberg/Piet Noordijk kwartet (waarin hij Toon van Vliet opvolgde, met wie hij als jongen samen in de harmonie 'Tot Steun in de Strijd' speelde), Boy's Big Band van arts Boy Edgar, Leo Cuypers septet, de Nederlandse Concert jazz Band en daarnaast met buitenlandse blazers als Jasper Thilo, Ted Curson, Johnny Griffin, Herb Geller, Slide Hampton, Oliver Nelson, Lee Konitz, Etienne Verschueren, Clark Terry, Dexter Gordon en Ben Webster. Na Pia Beck volgde werk met de zangeressen Greetje Kaufeld, Rita Reys, Ann Burton, Nina Simone en Astrud Gilberto. Voor enkele avant-garde films speelde Piet zijn muziek in: 'Durf je niet?' (1965 van Charles H. v.d. Linden; vrije improvisaties na het zien van de filmbeelden, waarvan Piet zich niets kan herinneren), 'Een Kleine Komedie' (1968 van Teo Joling; met Toon van Vliet en anderen) en enkele gesproken fragmenten voor een film van Louis van Gasteren, die Piet nooit terugzag (mogelijk voor de film over Hans van Zwe-

den). Deze filmbijdragen kwamen na het winnen van de Wessel Ilcken Prijs in 1965 en na Piets echte eerste jazz-plaatje onder zijn leiding voor Polydor in datzelfde jaar: 'Falling in love again' en 'Stompin' at the Savoy'. Het optreden met het Mengelberg/Noordijk kwartet op het Newport Jazz Festival in 1966 was muzikaal vuurwerk. Het publiek, de recensenten en organisator George Wein waren laaiend enthousiast. Een voorgesteld tweede optreden voor de volgende dag op een gunstiger tijdstip sloeg Piet resoluut af. Daar moest voor betaald worden, vergetende dat CRM het optreden en de trip had betaald. Een gemiste kans, het had zijn internationale doorbraak kunnen betekenen. De samenwerking tussen Piet en Misha eindigde ook met vuurwerk, op het podium als Vietnamdemonstratie van Misha, en daar voelde Piet zich niet senang bij. Een internationale carrière is eigenlijk niets voor deze family-man en een leven op hotelkamers had een vroege dood kunnen betekenen. Wat wel een gemiste kans was, betreft de promotie van zijn jazzplaten. Die hadden gezien de kwaliteit een veel bredere verspreiding verdiend. De VARA-producties 'Driekusman Total Loss' met Misha en Gary Peacock, is interessant en de 'VARA Jazz All Stars' lp met Kenny Wheeler is redelijk, maar 'Loverman' (MRC) met Piets kwartet (zie afbeelding), gesneden van een live-Tros Sesjun optreden in 1980, is een vijfsterrenalbum. En de cd 'Piet Plays Bird!' met strijkkwartet (VIA Jazz) is zonder meer van wereldklasse, maar deze kleine labels reikten nauwelijks verder dan onze grens. Dat terwijl avantgardist John Zorn - zelf altist - Piet zijn 'favorite alto sax player' noemt en deze New Yorker kent alle jazzsaxofonisten. Afgezien van gebitsproblemen, die drie decennia geleden professioneel werden verholpen, heeft Piet ondanks stevig alcoholgebruik in de nachtclubperiode, een solide gezondheid. Hij is gestopt met roken en zware alcohol en hoopt de leeftijd van Benny Carter te halen. Die werd 95. Naast zijn eigen groepen, speelt hij nog steeds in het Metropole Orkest - al vanaf 1978 - en geeft hij al vele jaren les op het Utrechts Conservatorium aan altsaxofonisten. Dat bouwt hij langzaam af en vanaf september 2008 gaat hij privé-lessen geven. U kunt zich alvast aanmelden via zijn website, want stilzitten is niet Piets sterkste kant. Maar één ding wil hij absoluut niet: een bigband leiden. Piet speelt al zijn leven lang op Selmer en sinds vier jaar op de Selmer 'Reference'; "daar heb ik mijn hart aan verpand". Piets vader - amateur-accordeonist - gaf hem de raad: 'bereik alleen de top, anders wordt het niks'. Met de Bird Award 1987 op zak zit Piet Noordijk gebeiteld op die top.

DE WEKELIJKSE JAZZAGENDA

Wilt u gratis elke woensdag een overzicht van de jazzconcerten voor de komende week in uw mailbox? Abonneer u dan bij rene@laanen.demon.nl op de nieuwsbrief van de website www.jazzmasters.nl.

Heeft u jazznieuws? **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons e-mailadres: redactie@jazzflits.nl.